

УПРОВАДЖУЄМО В ПРАКТИКУ

Гра за новими правилами (закон про акціонерні товариства очима професіоналів) 2

ПІСЛЯ ПРИВАТИЗАЦІЇ

Марка, яку знає світ: «Фішер-Мукачево» 4

КОРПОРАТИВНЕ УПРАВЛІННЯ

М. ФЕДОРЕЦЬ. Еволюція методики оцінки ефективності управління корпоративними правами держави.....8

ЕКОНОМІЧНА РЕФОРМА: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

В. ГАЛАСЮК. Управління частками акціонерів у статутному капіталі акціонерного товариства 11

СТОРІНКА ЗДОБУВАЧА

Розпорядження Кабінету Міністрів України від 22 квітня 2009 р. № 430-р «Про затвердження складу президії ВАК та її секції» 14

Постанова Кабінету Міністрів України від 22 квітня 2009 р. № 372 «Про визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 7 грудня 2005 р. № 1175» 15

НОРМАТИВНА БАЗА

Постанова Кабінету Міністрів України від 2 квітня 2009 р. № 430 «Про запобігання кризовим явищам у вугільній промисловості» 16

Перелік вугледобувних підприємств, майно яких підлягає продажу в 2009 році 16

Примірний договір купівлі-продажу майна структурних підрозділів державних вугледобувних підприємств 18

Зміни, що вносяться до переліку державних підприємств, які підлягають підготовці до продажу в 2009 році.....21

Указ Президента України від 29 травня 2009 р. № 375/2009 «Про зупинення дії постанови Кабінету Міністрів України від 2 квітня 2009 року № 430» 21

Постанова Кабінету Міністрів України від 17 квітня 2009 р. № 530 «Питання залучення інвестицій державними підприємствами, установами та організаціями» 22

Порядок проведення аукціону із залучення інвесторів державними підприємствами, установами та організаціями 22

Наказ Фонду державного майна України від 17 квітня 2009 р. № 576 «Про затвердження Змін до Порядку визначення початкової вартості пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, що підлягають продажу на конкурсах» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 21 травня 2009 р. за № 450/16466).....25

Зміни до Порядку визначення початкової вартості пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, що підлягають продажу на конкурсах 25

Наказ Фонду державного майна України від 4 червня 2009 р. № 844.....28

Наказ Фонду державного майна України від 7 травня 2009 р. № 694 «Про затвердження Критеріїв ефективності управління корпоративними правами держави» (zareєстровано в Міністерстві юстиції України 1 червня 2009 р. за № 477/16493) 29

Критерії ефективності управління корпоративними правами держави 29

Шановні читачі!

Звертаємо вашу увагу на те, що Бюлетень видається українською та російською мовами в одній обкладинці. Російськомовний варіант Бюлетеня починається зі стор. 33.

Гра за новими правилами

Закон про акціонерні товариства очима професіоналів

Дискусії щодо необхідності розроблення закону про акціонерні товариства точилися з моменту прийняття Закону України «Про господарські товариства», який донедавна регулював правовий статус акціонерних товариств. У 1991 році розробники цього закону мали нечітке уявлення щодо того, як у нашій країні повинні працювати акціонерні товариства. Також неможливо було скористатись історією питання, тому що в СРСР відомі акціонерні товариства «Супутник» та «Інтурист» доволі віддалено нагадували теперішні. До визначальних факторів того часу належить масова приватизація, в результаті якої очікувалася поява кількох тисяч акціонерних товариств.

За минулі десятиріччя умови ведення бізнесу істотно змінилися. Завершилася масова приватизація. Нині функціонує понад 300 акціонерних товариств, у яких контрольний пакет акцій належить державі. Практично в усіх українських компаніях існує консолідована група контролюючих акціонерів.

В Україні сформувалися потужні промислово-фінансові групи, до складу яких входять десятки, а то й сотні підприємств. Значні й навіть контрольні пакети акцій у низці великих акціонерних товариств належать іноземним юридичним та фізичним особам. Більшість великих вітчизняних компаній має гостру потребу в залученні коштів для фінансування технічного переозброєння та реалізації маркетингових стратегій. Усі ці фактори засвідчують перехід від етапу початкового поділу ринку корпоративного контролю та нескінченних спроб переділу ринку до етапу встановлення корпоративних відносин, спрямованих на забезпечення ефективного контролю бізнесу з боку власників. Це, так би мовити, зовсім інший вид спорту, який потребує складніших правил.

Закон України «Про акціонерні товариства» (далі – Закон) на відміну від Закону України «Про господарські товариства» передає реальну владу в акціонерному товаристві наглядовій раді, надаючи їй повноваження з переобрання виконавчого органу та скликання загальних зборів акціонерів. Водночас у нових умовах наглядова рада як орган акціонерів має працювати значно професійніше. Тепер безпосередньо наглядовій раді в компанії підконтрольні служби корпоративного секретаря (з організаційно-правових питань) та внутрішнього аудиту (з фінансово-економічних питань).

Найманим менеджерам доведеться навчитися працювати з реально діючою наглядовою радою, що нелегко як з ментальних позицій, так і з утилітарних (необхідно передати частину повноважень). При цьому стане більш складним процес прийняття важливих рішень та жорстким контроль за їх реалізацією, тому що розкриватися має набагато більший, ніж раніше, обсяг інформації.

Проте чинний Закон не позбавлений недоліків.

Наприклад, значно ускладнений порядок судового оскарження рішень загальних зборів акціонерів. Крім того, право на судове оскарження рішення зборів з цілої низки найважливіших питань акціонер отримує лише після того, як не задоволено вимогу викупу його акцій. Чітко не вказані дії акціонера у випадку, якщо він не бажає продавати акції, а також коли порушуються права неminorитарного, а мажоритарного акціонера.

Інший приклад. У багатьох країнах minorитарії мають право приєднати свої акції до пакета акцій, що продається особі, яка здобуває контроль над компанією. Текст ст. 65 Закону викладений так, що цю вимогу можна легко обминути, адже повинно йтися не про придбання контрольного пакета акцій, а про доведення в результаті правочину пакета акцій, що належить покупцю, до контрольного. На практиці кожен, хто не забажає викупити акції minorитаріїв, може поділити правочин на дві частини. Minorитарій захищений лише в тому, що має право домогтися викупу акцій, які належать йому, у певних випадках, так що «цивілізовано піти» стане насправді легше.

На відміну від раніше діючого порядку тепер згідно із Законом увесь склад спостережної ради «голосується» одночасно, а не послідовно «за» або «проти» кожного кандидата. При цьому будь-який акціонер має кількість голосів, яка дорівнює добутку кількості його акцій та кількості вакансій у наглядовій раді. Так, власник однієї акції під час обрання наглядової ради з п'яти членів має не один голос, як раніше, а п'ять. Свої голоси акціонер може віддати за одного кандидата або розподілити їх між кількома кандидатами. Такий порядок голосування дає змогу акціонерам гарантовано провести до складу наглядової ради кількість членів, що приблизно відповідає їхній частці у статутному капіталі. Наприклад, маючи 50 % + 1 акція загальної кількості акцій, акціонер гарантовано проведе до складу наглядової ради більше половини її членів, але не всіх. Таким чином, кумулятивне голосування дає змогу формувати склад наглядової ради, яка представляє інтереси не лише мажоритарного, а й міноритарних акціонерів. Проте в Законі не врегульовано процес кумулятивного голосування. Так, неможливо виконати вимогу ч. 4 ст. 42 Закону щодо набрання всіма обраними кумулятивним голосуванням членами наглядової ради більше 50 відсотків голосів акціонерів. Крім того, під час кумулятивного голосування може виникнути ситуація, коли однією кількістю голосів набере більше кандидатів, ніж є вакансій у наглядовій раді. У такому разі логічно було б проводити другий тур голосування, проте така можливість Законом не передбачена. Природно припустити, що формування наглядової ради кумулятивним голосуванням спричинить велику кількість судових спорів.

Також у Законі передбачені норми щодо боротьби з рейдерством, одна з яких полягає в тому, що акції акціонерних товариств існують виключно в бездокументарній формі (ч. 2 ст. 20 Закону). Проте зазначена норма набере чинності лише восени 2011 року.

Захисту від недружніх поглинань присвячена норма, згідно з якою особа,

що має намір придбати 10 та більше відсотків простих акцій акціонерного товариства, зобов'язана не пізніше ніж за 30 днів до дати придбання пакета акцій подати товариству письмове повідомлення про свій намір та оприлюднити його (ч. 1 ст. 64 Закону).

Заблокувати рейдерство покликана норма про те, що якщо ринкова вартість майна або послуг, які є предметом правочину, становить 10 – 25 відсотків вартості активів акціонерного товариства, рішення про вчинення правочину приймає наглядова рада (ч. 1 ст. 70 Закону).

До того ж Закон містить цілу низку нових процедурних механізмів.

Наприклад, скорочено строки, необхідні для скликання загальних зборів акціонерів. Письмове повідомлення про проведення загальних зборів має надсилатися акціонерам за 30 днів, а не за 45, як було раніше. Позачергові загальні збори акціонерів мають бути проведені протягом 30 днів від дати подання вимоги про їх скликання, а якщо цього вимагають інтереси акціонерного товариства, наглядова рада має право скликати загальні збори за 15 днів та за умови обмеження права акціонерів вносити пропозиції до порядку денного.

Становить інтерес момент, що стосується вчинення акціонерним товариством правочинів, в яких заінтересовані особи, які впливають на керівництво (члени органів управління, акціонери). Ці особи зобов'язані протягом трьох робочих днів з моменту виникнення у них заінтересованості у правочині поінформувати про це виконавчий орган та наглядову раду (ст. 71 Закону). У противному разі зазначені особи несуть відповідальність у розмірі з а в д а н и х акціонерному товариству збитків. Правочин може бути визнаний судом недійсним, якщо особа, яка вчинила його, знала або мала б знати про відповідальність за недотримання зазначених вимог.

Замість відкритих та закритих акціонерних товариств за типом поділяються на публічні та приватні. Акції публічних

компаній будуть продаватися або купуватися винятково на фондових біржах. Це й зумовлює наявність у Законі певних вимог до публічних компаній. Проте існуюча інфраструктура фондового ринку не готова до збільшення кількості операцій. Нині в біржовому списку найбільшій українській біржі – ПФТС, де здійснюється більш як 90 відсотків загальної кількості біржових операцій з цінними паперами, фігурує близько 240 компаній, а перший або другий рівень лістингу наданий тільки 41 з них. Важко уявити, що буде, якщо всі 10 тисяч існуючих відкритих акціонерних товариств стануть публічними.

Приватні акціонерні товариства, за задумом законодавця, зможуть обходитися без біржі, відповідно вимоги до них менш жорсткі. Проте акціонерні товариства не зможуть бути приватними за наявності в них більш як 100 акціонерів. З існуючих 20 тисяч закритих акціонерних товариств одні прагнуть стати публічними, а інші відмовитися від акціонерної форми взагалі.

З вищевикладеного випливає, що «прив'язка» до кількості акціонерів відкриває необмежені можливості для корпоративного шантажу. Наприклад, будь-який акціонер, що має 100 акцій, отримує важіль для значного тиску на свою компанію, тому що, подарувавши 99 своїм знайомим по одній акції, він гарантовано створить для товариства проблему необхідності зміни типу товариства з приватного на публічне, що, в свою чергу, призведе до появи у акціонерів права вимагати викупу акцій, які належать їм, за ринковою ціною.

Насамкінець потрібно зауважити, що Закон, який набрав чинності, відкриває нову еру у вітчизняному корпоративному управлінні, вносить багато змін до системи відносин власників, способів залучення капіталів тощо.

За матеріалами опублікованого в суспільно-політичному щотижневнику «Киевский Телеграф» інтерв'ю з **Олександром Окунєвим** (директор Центру корпоративного управління Міжнародного інституту) і **Данилом Гетьманцевим** (почесний президент юридичної фірми «Juritek», канд. екон. наук)

Марка, яку знає світ: «Фішер-Мукачєво»

4

Історія виробництва лиж на Закарпатті багаторічна і славнозвісна. Першими виготовленими в Мукачеві лижами споряджалися радянські військові в далекому 1945 році, згодом – підкорювачі Північного полюсу, а також виборювачі світових спортивних нагород. Починаючи з 1996 року виробництво лиж та іншої спортивної продукції здійснює українсько-австрійське підприємство у формі товариства з обмеженою відповідальністю «Фішер-Мукачєво», створене на базі капіталу двох співзасновників – Мукачівського акціонерного товариства закритого типу «Мукачівська експериментальна лижна фабрика «Тіса» та австрійської фірми «Фішер ГМБХ». Частка мукачівської фабрики у статутному капіталі новоствореного товариства становила 66 відсотків. Внесок іноземних інвесторів – понад п'ять мільйонів доларів – був здійснений у формі найсучаснішого на той час високотехнологічного обладнання, а також грошових коштів, що

спрямовувалися на розвиток виробництва.

Змінилася не лише назва підприємства – докорінно змінився технологічний рівень виробництва, його внутрішній і зовнішній вигляд. Нині за всіма параметрами товариство належить до найвідоміших виробників лиж в Європі.

Загальна площа підприємства становить 14 га, площа виробничих приміщень, цехів та дільниць – близько 29 тис. м².

Широкий асортимент виробів фабрики – спортивно-бігові та гірські лижі, хокейні ключки – повною мірою задовольняє найвибагливіші смаки споживачів різних вікових категорій: від дітей – до осіб похилого віку, від любителів – до професіоналів. До того ж слід зазначити, що продукція підприємства виробляється з екологічно чистих матеріалів.

Обсяги промислового виробництва постійно нарощуються: з 8,5 млн грн. у 1995 році до 128 млн грн. у 2008 році.

Чистий прибуток у 2008 році досяг 8,4 млн грн.

За обсягами виробництва підприємство входить до трійки найбільших виробників лижної продукції у світі. Загалом продукція фабрики експортується до 43 країн світу. Замовниками високоякісних гірських та спортивно-бігових лиж є такі відомі фірми, як «Fischer», «Salomon», «Atomic», «Nordika», «Тесно», «Splitkein», «Tisa» та ін. На мукачівських лижах тренуються і виступають українські спортсмени, у тому числі члени олімпійської збірної України.

Мукачівськими ключками грають члени команд НХЛ у Канаді та США. Серед замовників дерев'яних ключок з АВС-крюком, сотових, вакуумних, вогнотривалих, для гри у хокей з м'ячем, вуличного хокею на роликівих ковзанах – фірми «Fischer», «Sheer-Wood», «Franklin», «Easton», «Bauer», «Intersport», «Tisa» та ін. Використання гнучких технологій виробництва з урахуванням інтересів ринку сприяє оперативному

співробітництву підприємства з хокейними клубами багатьох країн світу.

Товариство «Фішер-Мукачево» є спонсором федерацій України із зимових видів спорту, зокрема біатлону, фрістайлу та хокею, української хокейної команди «Сокіл», низки дитячо-юнацьких спортивних шкіл, що займаються вихованням спортсменів для лижного спорту. Також підприємство виділяє кошти для утримання (повного екіпірування) спортсменів, які представлятимуть Україну у гірськолижних дисциплінах на змаганнях за Кубок Європи, Кубок світу та на майбутніх Олімпійських іграх у Ванкувері.

Використовуючи продукцію підприємства, спортсмени на змаганнях різного рівня – від турнірів до олімпійських ігор – перемагають і завоюють медалі. Наприклад, на зимових Олімпійських іграх в Італії 2006 року на спортивному спорядженні марки «Fischer» було завойовано 70 медалей: 26 золотих, 19 срібних та 25 бронзових.

На закарпатських лижах не лише виборюють спортивні нагороди, а й підкорюють Північний полюс.

У 1979 році вперше у світовій історії на лижах «Бескид» виробництва Мукачівської лижної фабрики було здійснено льодовий перехід експедиції Дмитра Шпаро на Північний полюс. Одна з лиж, що побувала на полюсі, досі зберігається в колекції фабрики.

На мукачівських лижах подолали шлях від СРСР до Канади через Північний полюс члени спільної радянсько-канадської експедиції, здійснила подорож в Антарктиду відома жіноча експедиція «Метелиця».

Закарпатські лижі пройшли випробування часом і визнані винятково надійними працівниками полярних станцій в Арктиці та Антарктиді. Також високо цінують їх жителі Крайньої Півночі Росії та тайгові мисливці.

Унаслідок застосування високотехнологічного обладнання та новітніх технологій на підприємстві значно підвищилися продуктивність праці та рентабельність виробництва. Для порівняння: у 1995 році рентабельність виробництва становила 3 відсотки, у 2008 році – 7 відсотків.

Нині на підприємстві виробляється 180 моделей спортивно-бігових лиж, 130 – гірських, а також 70 моделей хокейних ключок. З огляду на жорстку конкуренцію на світовому ринку лижного виробництва кожного року розробляються нові моделі.

У 2008 році підприємство виробило понад 758 тисяч пар лиж, що становить 50 відсотків обсягу споживання цього виду продукції на світовому ринку. (Динаміку виробництва продукції підприємства показано на рисунку).

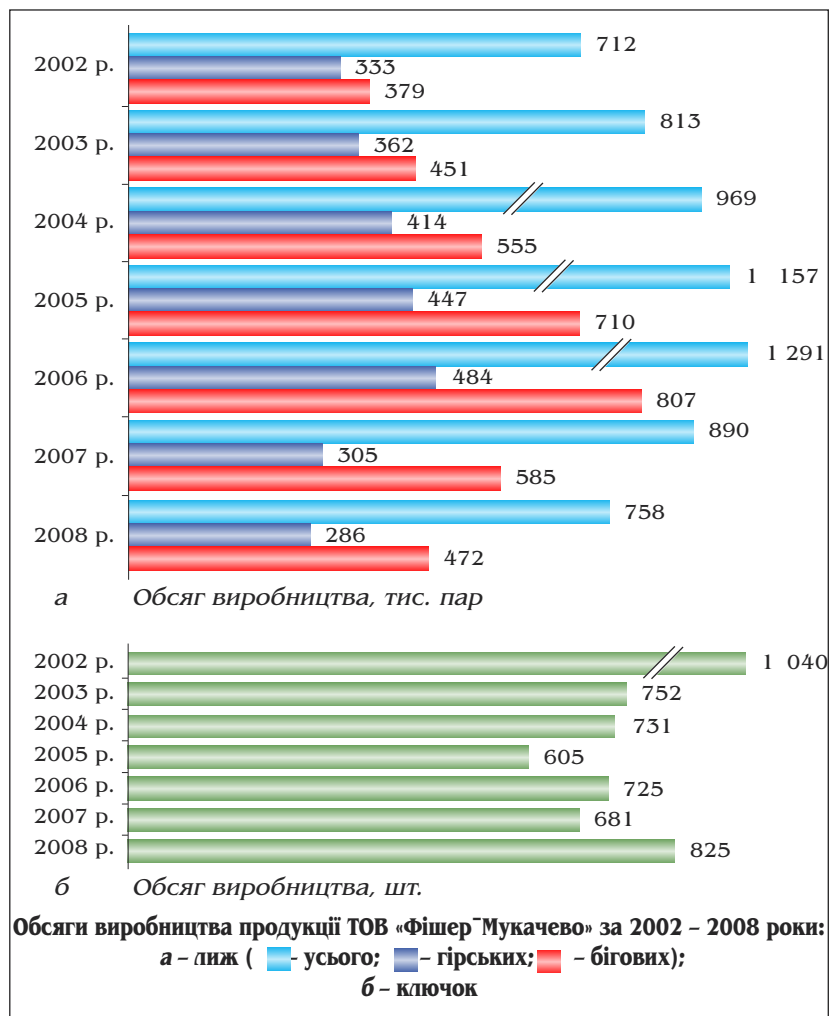
Товариство не має власних складів готової продукції, вся продукція виготовляється за замовленнями, що підтверджені контрактами. На обсяг замовлень істотно впливають такі чинники, як популярність певного виду спорту, погодні умови.

Генеральним директором українсь-

ко-австрійського підприємства ТОВ «Фішер-Мукачево» є **Василь Андрійович РЯБИЧ**. На фабриці він почав трудову діяльність у 1977 році відразу після закінчення Мукачівської середньої школи. Без відриву від виробництва закінчив з відзнакою Закарпатський лісотехнічний технікум, Львівський лісотехнічний інститут і Технологічний інститут у м. Лінц (Австрія). Працюючи на підприємстві понад 30 років, пройшов шлях від учня токаря до генерального директора. Працював інженером-механіком, начальником цеху, головним механіком, головним інженером.

Нині на підприємстві працюють 1 100 осіб, з них четверта частина – жінки. Працевлаштовано 55 інвалідів. Середній вік працівників – 39 років.

Середня заробітна плата на фабриці перевищує 2,6 тис. грн., є однією з най-

Історія підприємства

- 1945 р. – створено артілі «29 червня» і «Дуб» з виробництва меблів і спортивного інвентарю
- 1949 р. – об'єднано самостійні артілі «Дуб» та «29 червня» і створено артіль імені Молотова
- 1956 р. – на базі артілі імені Молотова створено Мукачівську лижну фабрику
- 1960 р. – освоєно випуск багатошарових лиж «Карпати»
- 1966 р. – змінено назву фабрики на Мукачівську експериментальну лижну фабрику
- 1970 р. – випущено першу партію пластикових лиж «Оріон»
- 1976 р. – уведено в експлуатацію цех з виготовлення хокейних ключок річною потужністю 500 тисяч
- 1980 р. – уведено в експлуатацію фанерний цех, побудовано склади готової продукції та будівельних матеріалів, компресорну, адміністративний корпус, їдальню, дороги під'їзні та на території фабрики
- 1984 р. – розпочато будівництво цеху з виготовлення лиж річною потужністю 500 тисяч пар, а також складів та механічної майстерні
- 1985 р. – отримано ліцензію на право застосування технології з виготовлення бігових та гірських лиж австрійської фірми «Фішер»
- 1991 р. – фабрику перетворено на орендне підприємство
- 1992 р. – укладено двосторонню угоду про співпрацю з австрійською фірмою «Фішер»
- 1994 р. – у результаті викупу колективом орендованого майна утворено акціонерне товариство закритого типу «Мукачівська експериментальна лижна фабрика «Тиса»
- 1996 р. – створено українсько-австрійське підприємство у формі товариства з обмеженою відповідальністю «Фішер-Мукачево»
- 2001 р. – побудовано новий цех з виготовлення лиж площею 7 000 м²
- 2002 р. – уведено в дію цех з виробництва поліуретанових гірських лиж
- 2003 р. – добудовано цех з виготовлення ключок площею 1 000 м², розширено дільницю оздоблення хокейних ключок
- 2004 р. – добудовано дільниці пакування спортивно-бігових лиж
- 2005 р. – добудовано цех з виробництва спортивно-бігових лиж із застосуванням кеп-технології
- 2009 р. – уведено в дію дві котельні, що працюють на біомасі

6

вищих серед підприємств області та найвищою в м. Мукачеві. Заборгованості із заробітної плати товариство ніколи не мало. Підприємство неодноразово ставало переможцем обласного конкурсу «Кращий роботодавець року».

За часів своєї діяльності підприємство не користувалося пільгами з оподаткування. Завдяки результативній роботі до бюджетів усіх рівнів та фондів соціального страхування за останні 3 роки перераховано 88,4 млн грн., у тому числі в 2008 році – 33,6 млн грн.

Українсько-австрійське підприємство ТОВ «Фішер-Мукачево» входить до числа найсумлінніших платників податків не лише в області, а й в Україні, про що свідчать почесні грамоти кращого платника податків на Закарпатті, визнання товариства переможцем I Всеукраїнської акції «100 сумлінних платників податків».

Високотехнологічне виробництво є одночасно взірцем енергозбереження. За результати діяльності та досягнення у сфері економного використання енергоресурсів підприємство нагороджено Почесною грамотою Державного комітету України з енергозбереження.

Керуючись європейськими вимогами, на фабриці дбають про охорону довкілля. Встановлено зворотне водопостачання, майже 100 відсотків викидів в атмосферу фільтруються.

Значна частка витрат палива на підприємстві компенсується за рахунок використання відходів власного виробництва. Гаряча вода, тепло та пара для сушарень і пресів подаються на виробництво з власної котельні, обладнаної котлом, що працює на подрібненій біомасі (тирсі, стружці, відходах виробництва), та газовим котлом. Газ використовується лише в зимовий період. Встановлено обладнання ще одного котла з перероблення біомаси, що дає змогу відмовитися від газового постачання. Унаслідок використання безкоштовного палива для котлів з перероблення біомаси здешевлюється вартість продукції підприємства, що сприяє значній економії фінансових ресурсів, які спрямовуються на рекон-

струкцію та модернізацію потужностей. Щороку за власні кошти на фабриці оновлюється матеріально-технічна база, кожні 3-4 роки повністю змінюється обладнання, як того потребує сучасний ринок. Останні сім років у виробництво інвестуються виключно власні кошти. У 2009 році передбачено інвестування на суму 1,25 млн євро.

На підприємстві впроваджено виробництво лиж для нового напрямку в лижному спорті – карвінгу, а також конструкцію лиж зі спеціальною сходинкою. Запатентовано винахід фахівців фабрики – модель хокейної ключки високої міцності та легкості, що досягаються внаслідок застосування сотової структури внутрішнього каркаса.

Виробництво лиж – складний процес. Кожний виріб є інженерним твором. У виробництві використовують понад 40 компонентів – різні породи дерев, пластик, гуму, смоли, скловолокно, фарби, розчинники та ін. Дерев'яний клин лижі формують з шарів, у яких чергуються тверді та м'які породи дерев. Це забезпечує унікальність фізико-механічних властивостей лиж – легкість і пружність. Сировину підприємство використовує не лише місцеву, а й з інших областей України, а також з Росії, Франції, Німеччини, США.

Багато уваги приділяється на фабриці вирішенню соціальних питань. Турбота про працівників тут не гасло, а реальність.

Так, для працівників за кошти підприємства збудовано три багатоповерхових житлових будинки.

На підприємстві функціонує їдальня на 250 осіб. У 2008 році розмір пенсії для здешевлення харчування працівників фабрики перевищив 600 тис. грн.

У цехах та адміністративній будівлі встановлено автомати для видачі питної води, приготування кави.

Значні кошти виділяються на заходи щодо охорони праці, зокрема, у 2008 році – близько 3 млн грн. Працівники забезпечені спецодягом, спецвзуттям, засобами індивідуального захисту, у тому числі шумозахисними. Цехи обладнані роздягальнями, душовими.

Безоплатно здійснюється доставка

працівників на роботу і додому.

Особливо опікуються на підприємстві здоров'ям працівників. Цілодобово працює медпункт з лабораторією, обладнаною сучасним діагностично-лікувальним устаткуванням. У штаті медпункту є терапевт, стоматолог, кардіолог, гінеколог. За потреби запрошуються лікарі інших спеціалізацій. Діє масажний кабінет, проводяться сеанси мануальної терапії. Медичне обслуговування працівників здійснюється за кошти підприємства. Зубопротезування та стоматологічне обслуговування працівників оплачується частково, пенсіонерів – вестеранів праці – повністю. Працівникам, які не хворіють, наприкінці року виплачується грошова винагорода.

Щороку закуповуються путівки для санаторного лікування тих, хто цього потребує, зокрема в 2008 році – 25, для дітей працівників – 70.

Виділяється матеріальна допомога молодят, ювілярам, пенсіонерам, на лікування, поховання.

На території ТОВ «Фішер-Мукачево» облаштований тенісний корт, де проводяться чемпіонати з великого тенісу, футболу, волейболу. Взимку організуються змагання зі слалому, гонки на спортивно-бігових лижах.

Молоді фахівці навчаються за рахунок підприємства у вищих закладах освіти не лише України, а й інших держав. Нині без відриву від виробництва навчаються 36 працівників. Повну вищу освіту мають 158 працівників.

Колектив фабрики – головна її цінність, найдорожчий скарб. Щоденною працею, сумлінним ставленням до роботи працівники доводять, що здатні на високому професійному рівні виконувати завдання, що стоять перед колективом.

Багате підприємство на династії, серед яких – Гутники, Данчевські, Коцібани, Рябичі, Швардаки та ін.

На підприємстві вважають, що його успіх базується на трьох «китах» – оптиміальній економії ресурсів, захисті навколишнього середовища і соціальній відповідальності.

Підготувала **Тамара КУЗКА**

Еволюція методики оцінки ефективності управління корпоративними правами держави

Михайло ФЕДОРЕЦЬ

головний спеціаліст відділу аналітики та методології корпоративного управління Департаменту стратегії корпоративного управління ФДМУ

8

Із завершенням етапу масової приватизації перед державою постала проблема щодо пакетів акцій: неприватизованих, частково приватизованих і таких, що перебувають у державній власності. Згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 11.02.04 № 155 «Про затвердження Основних концептуальних підходів до підвищення ефективності управління корпоративними правами держави»^{*} передбачалося розв'язання низки завдань: забезпечення участі суб'єктів господарювання у здійсненні заходів, пов'язаних з виконанням державних функцій (економічна безпека, оборона, державні резерви, соціальні програми, державна монополія тощо), а також досягнення інших визначених державою стратегічних цілей; збільшення за рахунок поліпшення фінансових результатів господарювання об'єктів управління надходження сум податків і зборів до бюджетів, обов'язкових

^{*} Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2004, № 4, с. 27 – 35. – Прим. ред.

© М. П. Федорець, 2009

Стаття надійшла до редакції 19.06.09

платежів (внесків) до державних цільових фондів, а також неподаткових надходжень у вигляді дивідендів (доходів), нарахованих на акції (частки, паї) господарських товариств, які перебувають у державній власності;

здійснення контролю за використанням і збереженням майна господарських товариств з державною часткою у статутному капіталі.

Удосконалення системи управління корпоративними правами держави має здійснюватися за такими основними напрямками:

ведення обліку цих прав, їх класифікація за особливостями завдань управління ними та розміром державної частки в статутному капіталі господарського товариства шляхом формування та ведення Реєстру корпоративних прав держави;

оптимізація кількості господарських товариств з державною часткою у статутному капіталі;

створення ефективного механізму захисту інтересів держави у процесі управління цими правами без обмеження законних інтересів інших власників;

визначення повноважень та відповідальності суб'єктів управління;

визначення критеріїв ефективності управління цими правами та законодавче впровадження на їх основі моніторингу результатів управління;

підвищення професійного рівня і відповідальності посадових осіб органів виконавчої влади та інших суб'єктів управління за результати діяльності господарських товариств.

Відповідно до наказу Фонду державного майна України (ФДМУ) від 24.06.04 № 1241 «Про затвердження критеріїв оцінки ефективності управління корпоративними правами держави» (далі – наказ ФДМУ № 1241) товариства з державною часткою у статутному капіталі розподіляються за групами:

I – господарські товариства з державною часткою у статутному капіталі більш як 50 відсотків (крім товариств, які мають

стратегічне значення для економіки та безпеки держави, та товариств, щодо яких порушено справу про банкрутство);

II – господарські товариства з державною часткою менш як 50 відсотків (крім товариств, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, та товариств, щодо яких порушено справу про банкрутство);

III – господарські товариства, що створені в процесі приватизації та корпоративної приватизації і мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави;

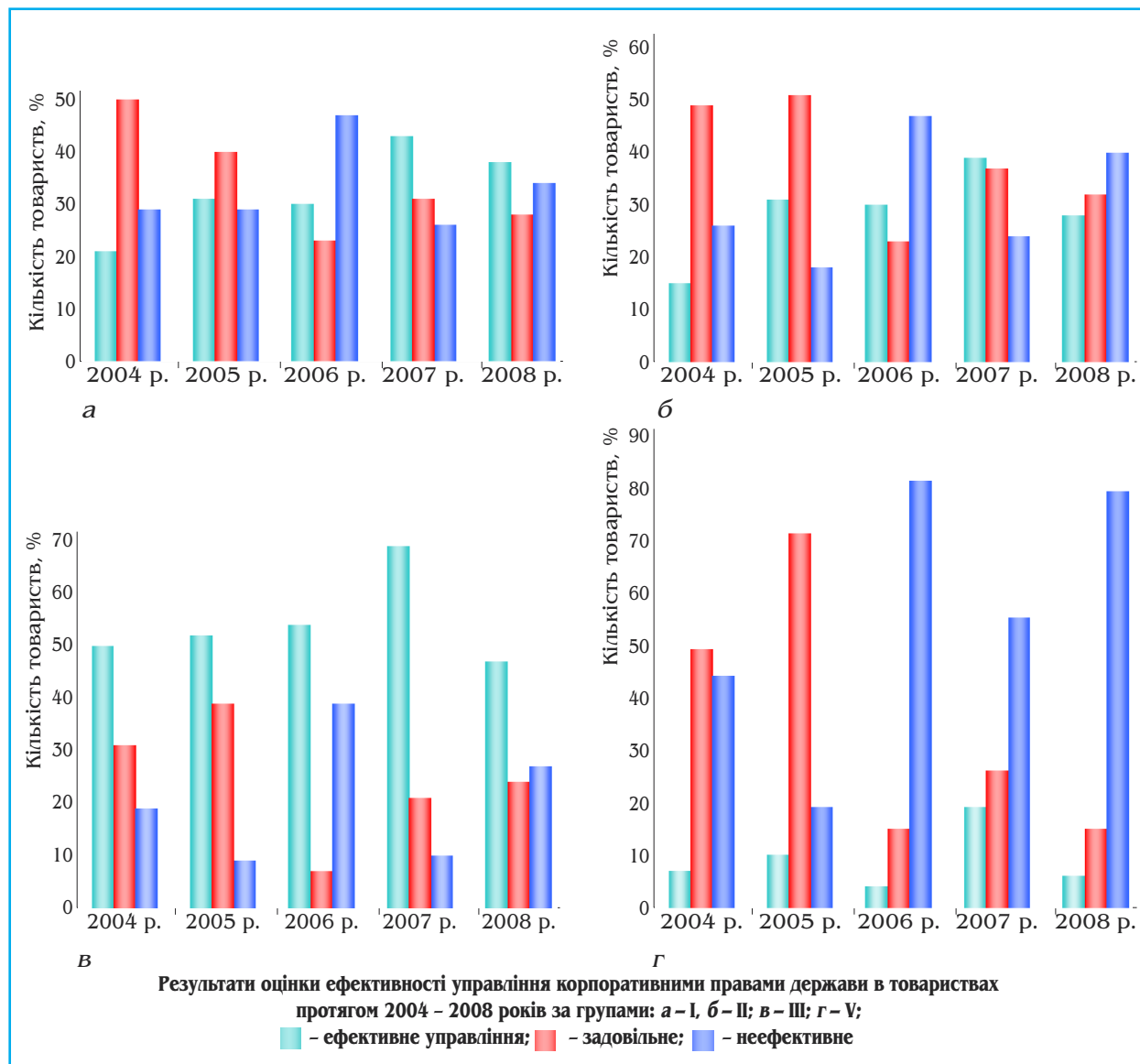
IV – містоутворюючі підприємства (займають монополію на регіональному ринку товару, мають соціально-економічне значення для регіону, а географічні межі ринку охоплюють територію області або більшу її частину);

V – господарські товариства, щодо яких порушено справу про банкрутство, та товариства, які перебувають на стадії санації.

До товариств усіх груп застосовували соціальні (некомерційні) та економічні (комерційні) критерії оцінки ефективності управління корпоративними правами держави (далі – критерії оцінки). До соціальних критеріїв оцінки належать середньооблікова кількість штатних працівників, сума простроченої заборгованості з виплати заробітної плати, перед бюджетом та зі страхування, до комерційних – обсяги чистого доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), чистого прибутку (збитку), дивідендів на державну частку, коефіцієнти зносу основних засобів, рентабельності активів та діяльності, абсолютної та швидкої ліквідності, забезпеченості власними оборотними засобами, покриття.

Результати оцінки ефективності управління корпоративними правами держави в товариствах, управління корпоративними правами яких здійснював ФДМУ, за групами протягом 2004 – 2008 років показані на рисунку. Для зручності порівняння результатів управління кількість товариств у групах подана у відсотках.

Із даних, наведених на рисунку, випливає, що протягом періоду, що досліджується, частка товариств з ефективним управлінням поступово збільшувалася, проте у 2008 р. внаслідок прояву світових кризових явищ у фінансовій сфері відбувся спад позитивних тенденцій.

Виявилися такі основні недоліки застосування зазначених критеріїв оцінки.

1. До всіх без винятку товариств застосовувався один набір критеріїв оцінки незважаючи на те, що в їх статутному капіталі розміри державної частки були понад 50 відсотків чи менше або товариство перебувало у процедурі банкрутства.

2. Жодне підприємство не було зараховано до IV групи (містоутворюючі підприємства), оскільки Державний комітет статистики України не надавав, як передбачалося, інформації про них.

3. У наказі ФДМУ № 1241 не передбачалися подальші дії щодо пакетів акцій товариств, які за результатами оцінки працювали неефективно.

4. Наказ ФДМУ № 1241 не поширювався на інші органи державної влади.

У ст. 7 Закону України «Про управління об'єктами державної власності» від 21.09.06 № 185-V* встановлені повноваження ФДМУ щодо здійснення контролю за виконанням функцій з управління корпоративними правами держави уповноваженими органами управління та уповноваженими особами, а також визначення

критеріїв ефективності управління корпоративними правами держави. Постановою Кабінету Міністрів України від 19.06.07 № 832 «Про затвердження Порядку здійснення контролю за виконанням функцій з управління об'єктами державної власності та Критеріїв визначення ефективності управління об'єктами державної власності»** затверджені критерії визначення ефективності управління об'єктами державної власності, крім корпоративних прав держави.

З метою усунення вищеперелічених недоліків і на виконання зазначених закону та постанови Департаментом стратегії корпоративного управління розроблено наказ ФДМУ від 07.05.09 № 694 «Про затвердження Критеріїв

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2006, № 11, с. 28 – 34. – Прим. ред.

** Там само, 2007, № 8, с. 55 – 56. – Прим. ред.

ефективності управління корпоративними правами держави» (далі – наказ ФДМУ № 694), в якому корпоративні права держави щодо господарських товариств з державною часткою у статутному капіталі розподілені на такі групи:

1 – частка держави, яка перевищує 50 відсотків у статутному капіталі господарських товариств (крім товариств, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, і товариств, які перебувають у процесі банкрутства);

2 – частка держави, яка менша або дорівнює 50 відсоткам у статутному капіталі господарських товариств (крім товариств, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, і товариств, які перебувають у процесі банкрутства);

3 – частка держави у статутному капіталі господарських товариств (незалежно від розміру), що створені в процесі приватизації та корпоратизації і які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, визначених відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 23.12.04 № 1734 «Про затвердження переліку підприємств, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави»;

4 – частка держави у статутному капіталі господарських товариств (незалежно від розміру), щодо яких було порушено справу про банкрутство та застосовано процедуру розпорядження майном.

Отже, з переліку виключено містотвірять підприємства. Також наказом ФДМУ № 694 змінено набір критеріїв оцінки. Так, до некомерційних та комерційних критеріїв оцінки додано критерії ефективності прийняття управлінських рішень органами управління об'єкта державної власності. До некомерційних критеріїв оцінки увійшли середньооблікова кількість штатних працівників, сума простроченої заборгованості з виплати заробітної плати, сума простроченої кредиторської заборгованості між підприємствами та установами в межах України, а також сума простроченої кредиторської заборгованості із суб'єктами господарської діяльності інших країн. Ці зміни зумовлені зміною Державним комітетом статистики України форм № 1 ПВ «Звіт з праці» та № 1 Б «Звіт про фінансові результати і дебіторську та кредиторську заборгованість».

З комерційних критеріїв оцінки вилучено дивіденди на державну частку. До критеріїв ефективності прийняття управлінських рішень органами управління

об'єкта державної власності віднесені сума сплачених дивідендів за підсумками року, що минув (цей критерій застосовується лише за підсумками II кварталу, тому що в інші періоди виплати здійснюються доволі рідко), і вартість активів товариства.

Для кожної групи товариств встановлено окремий набір критеріїв оцінки.

Для оцінки ефективності управління товариств 1 і та 3 і груп, які забезпечують надходження дивідендів до Державного бюджету України та вплив на які з боку держави максимальний, застосовується повний набір критеріїв оцінки. Управління об'єктом державної власності визнається ефективним за таких умов: немає або скорочуються обсяги простроченої заборгованості з виплати заробітної плати, простроченої кредиторської заборгованості між підприємствами та установами в межах України та із суб'єктами господарської діяльності інших країн; усі показники за комерційними критеріями оцінки перебувають у межах нормативних значень; не зменшується середньооблікова кількість штатних працівників; за підсумками року, що минув, сплачено дивіденди в розмірі не менше визначеного фінансовим планом; підвищується вартість активів товариства.

Задовільним управління об'єктом державної власності визнається за вищеперелічених умов, крім того, що не всі, а більшість показників (п'ять і більше) за комерційними критеріями оцінки перебувають у межах нормативних значень і виключається умова підвищення вартості активів.

У разі невиконання вищезазначених умов управління об'єктом державної власності визнається неефективним.

Для визнання управління господарських товариств 2 і групи, вплив на які з боку держави обмежений, ефективним повинні виконуватися всі умови, встановлені для 1 і та 3 і груп, для визнання задовільним – не враховуються критерії ефективності прийняття управлінських рішень органами управління об'єкта державної власності.

У зв'язку з тим, що вплив на товариства 4 і групи з боку держави в особі ФДМУ мінімальний, до них застосовується вузький набір критеріїв оцінки. Так, управління таких товариств визнається ефективним, якщо вони не мають або скорочують обсяги простроченої кредиторської заборгованості (у тому числі з виплати заробіт-

ної плати), не зменшують середньооблікову кількість штатних працівників, коефіцієнт рентабельності діяльності перебуває в нормативних межах, і задовільним, якщо виконують умови для ефективного управління, крім тієї, що коефіцієнт рентабельності має перебувати в нормативних межах.

Після оцінки ефективності управління корпоративними правами держави в межах одного нормативно-правового акта приймаються управлінські рішення щодо господарських товариств, управління якими визнано задовільним або неефективним:

щодо зміни складу органів управління об'єкта державної власності чи представника держави;

необхідності реорганізації чи реструктуризації об'єкта державної власності;

приватизації об'єктів державної власності, перебування яких у державній власності недоцільне;

передання об'єкта державної власності в комунальну власність з метою зміцнення майнової бази територіальних громад.

Таким чином, на цей час на вершині еволюції методики оцінки ефективності управління корпоративними правами держави перебуває наказ ФДМУ № 694, що є обов'язковим для всіх органів виконавчої влади, які здійснюють управління корпоративними правами держави, і відповідно до якого триває оброблення результатів оцінки ефективності управління корпоративними правами держави в господарських товариствах за II квартал 2009 р.

УДК 658.155

Як і всяка наука, економіка ставить своєю метою описувати, пояснювати та передбачати факти й одночасно спрямовувати наші дії.

Моріс Алле

Управління частками акціонерів у статутному капіталі акціонерного товариства

Валерій ГАЛАСЮК

академік АЕН України, генеральний директор аудиторської фірми «КАУПЕРБУД», голова комісії з питань аудиторської етики САУ, член Ради УТО, член виконкому УТФА, канд. екон. наук

e-mail: vv@galasyuk.com, galasyuk@ukr.net
 ☎ +38050 320 50 23; (056) 370 19 76
 Адреса в Інтернеті: www.galasyuk.com

Багато сучасних економістів упевнені в необхідності підвищення показників економічної ефективності. При цьому число ві значення цих показників вони визначають як відношення двох величин. За допомогою «координатної сітки Галасюка» (2, с. 24), що застосовувалась як інструмент для аналізу зміни двовимірних величин, були виявлені сім якісно різних способів підвищення економічної ефективності. На прикладі відносного показника – валового внутрішнього продукту на душу населення – було показано, що один із семи способів його підвищення пов'язаний зі збільшенням чисельності населення, другий – з незмінною його чисельністю, решта – зі скороченням чисельності населення

* Тут і далі в першому квадранті «координатної сітки Галасюка» на осі X відображається кількість акцій, на осі Y – їх номінальна вартість.

© В. В. Галасюк, 2009

Стаття надійшла до редакції 12.03.09

ня. Це означає, що прагнення підвищити економічну ефективність без визначення конкретного з семи способів досягнення цього може призвести до хибних цілей, а отже, хибних результатів.

«Координатна сітка Галасюка» являє собою множину двовимірних координат, що складається з двох підмножин. Перша утворює множину констант: $X_i / Y_i = \tan \alpha = \text{const}$. Ці константи є двовимірною координатою, що становить відношення двох одновимірних величин. Назвемо цю двовимірну координату координатою прямої пропорційності, або відносною координатою. Друга підмножина двовимірних координат утворює таку множину констант: $X_i Y_i = S = \text{const}$. Ці константи є двовимірною координатою, що становить добуток двох одновимірних величин. Назвемо цю двовимірну координату координатою оберненої пропорційності, або мультиплікативною координатою.

Раніше описувалась можливість застосування «координатної сітки Галасюка» для аналізу відносних величин. Тепер продемонструємо можливість застосування цієї координатної сітки для аналізу зміни двовимірних величин, що становлять добуток двох одновимірних величин. Назвемо такі величини двовимірними мультиплікативними. В економіці до таких величин належать тонно-кілометри, людино-години, виручка (добуток вартості одиниці продукції на кількість проданих одиниць продукції) та ін.

Статутний капітал акціонерних товариств – одна з найважливіших для економічної практики двовимірних мультиплікативних величин. На прикладі операцій з цією величиною розглянемо можливість застосування «методу Галасюка двовимірного аналізу мультиплікативних двовимірних величин», який у поєднанні з розробленим раніше «методом Галасюка двовимірного аналізу відносних величин» логічно завершує формування універсального «методу Галасюка двовимірного аналізу двовимірних величин».

Відповідно до Закону України «Про акціонерні товариства» (далі – Закон) «ста-

тутний капітал – капітал суспільства, що утворюється з суми номінальної вартості всіх розміщених акцій суспільства» (5). З наведеного визначення випливає, що статутний капітал акціонерного товариства являє собою добуток номінальної вартості акцій на їх кількість, тобто є двовимірною мультиплікативною величиною.

У свою чергу, відношення кількості акцій конкретного акціонера до кількості всіх акцій акціонерного товариства становить частку цього акціонера у статутному капіталі акціонерного товариства, тобто є двовимірною відносною величиною.

Питання, пов'язані з управлінням частками акціонерів у статутному капіталі акціонерних товариств, мають не лише наукове, а й практичне значення.

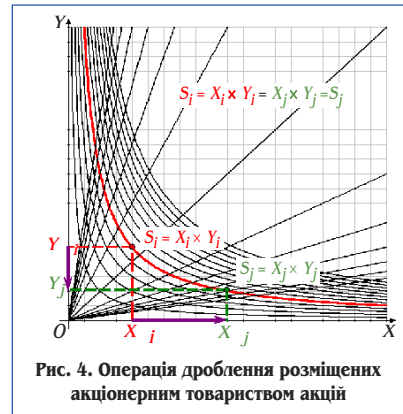
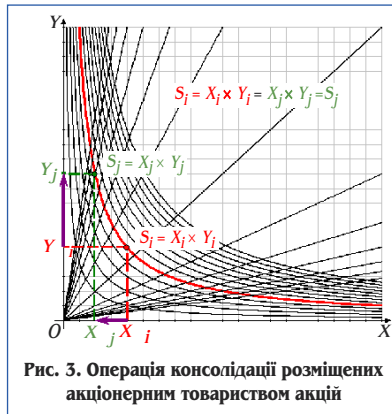
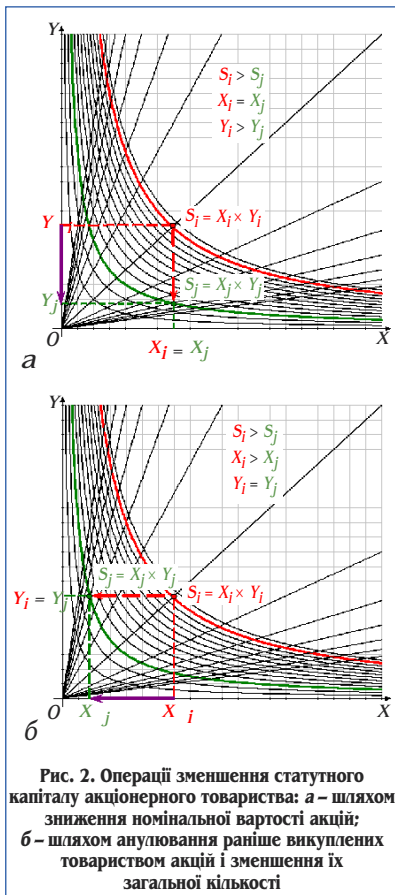
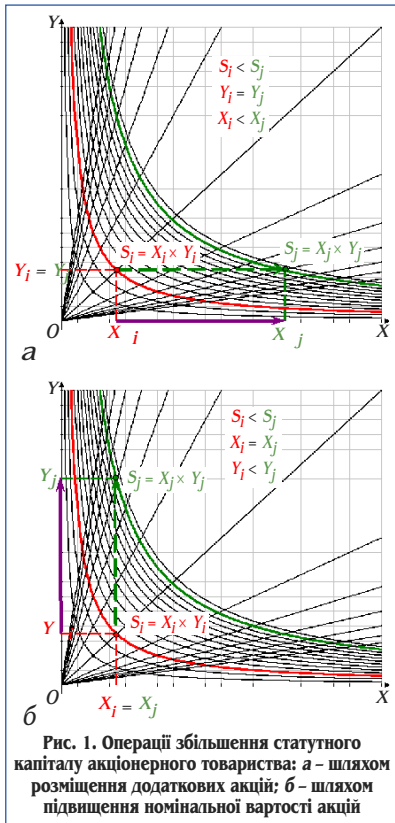
Законом передбачені такі основні операції зі статутним капіталом акціонерних товариств: його збільшення та зменшення; анулювання, консолідація та дроблення акцій. Проаналізуємо ці операції за допомогою «методу Галасюка двовимірного аналізу двовимірних величин».

Збільшення статутного капіталу акціонерного товариства (ч. 1, 3, 4 ст. 15 Закону)

На «координатній сітці Галасюка»* операція збільшення статутного капіталу акціонерного товариства із залученням додаткових внесків, що здійснюється шляхом розміщення додаткових акцій, має вигляд, показаний на рис. 1 а, без залучення додаткових внесків, що здійснюється шляхом підвищення номінальної вартості акцій, – на рис. 1 б.

Зменшення статутного капіталу акціонерного товариства (ч. 1 ст. 16 Закону)

На «координатній сітці Галасюка» операція зменшення статутного капіталу акціонерного товариства шляхом зниження номінальної вартості акцій має вигляд, показаний на рис. 2 а, шляхом анулювання раніше викуплених товариством акцій і зменшення їх загальної кількості –

на рис. 2 б.

Консолідація та дроблення акцій акціонерного товариства (ч. 1 – 4 ст. 18 Закону)

На «координатній сітці Галасюка» операція консолідації розміщених акціонерним товариством акцій має вигляд, показаний на рис. 3, дроблення – на рис. 4.

Анулювання акцій акціонерного товариства (ч. 1 ст. 17 Закону)

На «координатній сітці Галасюка» операція анулювання викуплених акціонерним товариством акцій зі зменшенням статутного капіталу має вигляд, показаний на рис. 5 а, без зміни статутного капіталу – як результат двох послідовних операцій (рис. 5 б): зменшення кількості акцій акціонерного товариства на величину $X = X_i - X_j$; і підвищення номінальної вартості акцій на величину $Y = Y_j - Y_i$. Подібність рис. 2 б і 5 а, а також рис. 3 та 5 б означає збіг змісту показаних на них операцій.

Аналіз результатів операцій зі статутним капіталом акціонерних товариств

Із множини операцій зі статутним капіталом акціонерних товариств вирізняються підмножини операцій, пов'язаних зі зміною кількості акцій акціонерного товариства; номінальної вартості акцій акціонерного товариства; кількості та номінальної вартості акцій акціонерного товариства.

Проведемо аналіз результатів операцій, пов'язаних зі зміною кількості акцій акціонерного товариства, актуальність якого визначається тим, що відповідно до статті 25 Закону одна проста акція товариства надає акціонеру один голос для вирішення кожного питання на загальних зборах, крім випадків прове-

дення кумулятивного голосування (5). У свою чергу, кількість простих акцій, якими володіє акціонер, опосередковано пов'язана з такими важливими в корпоративному управлінні поняттями, як «проста більшість голосів» та «контрольний пакет акцій».

З метою спрощення викладу перший квадрант «координатної сітки Галасюка» розглядатимемо лише щодо двовимірних координат, які являють собою відношення двох одновимірних величин, тобто щодо двовимірних координат прямої пропорційності (відносних координат).

Слід звернути увагу на те, що в «методі Галасюка двовимірного аналізу відносних величин структури», який є окремим випадком «методу Галасюка двовимірного аналізу відносних величин», на осі Y відображаються бази порівняння, на осі X – величини, що порівнюються. Далі на осі Y відображатиметься кількість акцій акціонерного товариства (усіх, простих або голосуючих), на осі X – кількість простих акцій, що належать конкретному акціонеру.

Розглянемо результати проведення операцій зі статутним капіталом акціонерних товариств, пов'язаних зі зміною кількості акцій, в аспекті їх впливу на частки акціонерів у статутному капіталі акціонерних товариств (рис. 6, 7).

У результаті проведення операцій консолідації (рис. 6 а) та дроблення (рис. 6 б) акцій акціонерного товариства частки акціонерів у статутному капіталі не змінюються.

Операції збільшення статутного капіталу акціонерного товариства шляхом розміщення додаткових акцій (рис. 7 а) у випадку, якщо акціонер відмовляється від придбання акцій, які розміщуються, приводять до зменшення його частки у

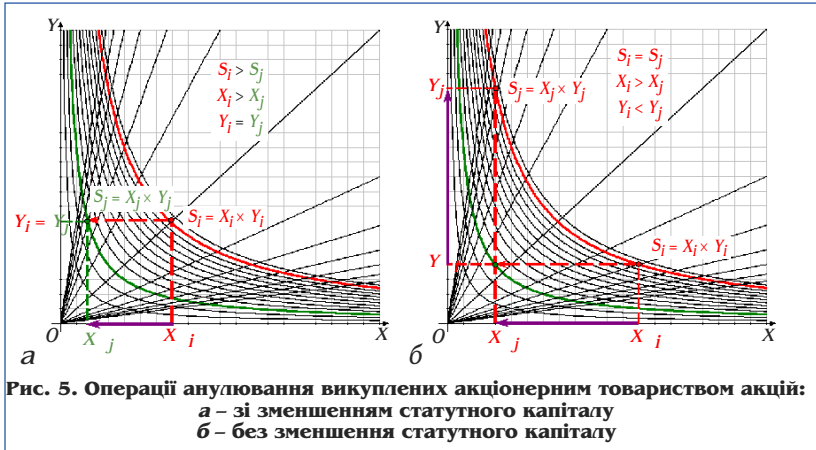

Рис. 5. Операції анулювання викуплених акціонерним товариством акцій: а – зі зменшенням статутного капіталу б – без зменшення статутного капіталу

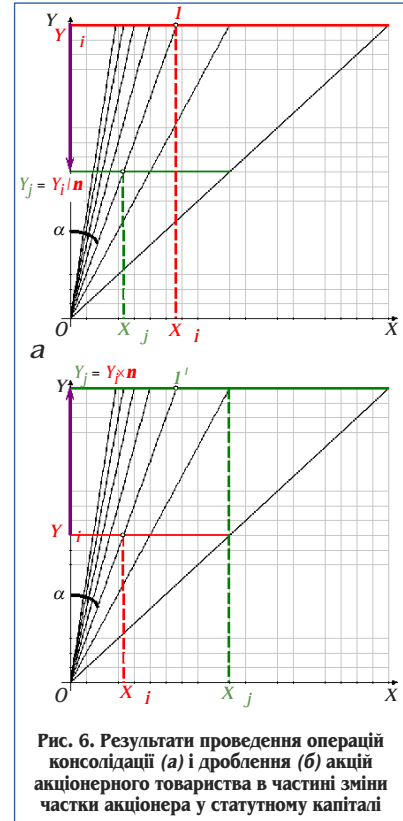

Рис. 6. Результати проведення операцій консолідації (а) і дроблення (б) акцій акціонерного товариства в частині зміни частки акціонера у статутному капіталі

статутному капіталі. Крім того, за допомогою даних рис. 7 а можна визначити кількість акцій, яку необхідно придбати акціонерів для досягнення бажаної частки в статутному капіталі акціонерного товариства.

Операції зменшення статутного капіталу акціонерного товариства шляхом анулювання раніше викуплених товариством акцій і зменшення їх загальної кількості приводять до збільшення часток акціонерів у статутному капіталі. При цьому за допомогою даних рис. 7 б можна розрахувати кількість акцій, на яку необхідно зменшити статутний капітал акціонерного товариства для досягнення конкретним акціонером бажаної частки у статутному капіталі.

Результати аналізу показують, що множина операцій, пов'язаних зі зміною кількості акцій акціонерного товариства, складається з трьох підмножин:

такі, що не зумовлюють зміну часток акціонерів у статутному капіталі – операції консолідації та дроблення акцій;

такі, що зумовлюють зміну часток акціонерів у статутному капіталі – операції

зменшення статутного капіталу акціонерного товариства шляхом анулювання раніше викуплених товариством акцій і зменшення їх загальної кількості;

такі, що або зумовлюють, або не зумовлюють зміну часток акціонерів у статутному капіталі – операції збільшення статутного капіталу акціонерного товариства шляхом розміщення додаткових акцій.

Як зазначалося, якщо під час здійснення цих операцій акціонер не придбає додаткову кількість акцій або придбає недостатню їх кількість, його частка у статутному капіталі акціонерного товариства зменшиться. Лише якщо акціонер придбає додатково достатню кількість акцій (розраховується за даними рис. 7 а), його частка у статутному капіталі акціонерного товариства може або залишитися попередньою, або збільшитися.

З вищевикладеного доходимо висновку, що «метод Галасюка двовимірного аналізу двовимірних величин» доцільно застосовувати як методологічну базу для формування методів управління частками акціонерів у статутному капіталі акціонерних товариств.

ЛІТЕРАТУРА

1. Галасюк Валерій. 7•2 + 3 варіанта управління відносними показателями с позитивними чисельниками и знаменателями, или еще раз об эффекте «Гиперболизма» // Фондовый рынок. – 2007. – № 11(495). – С. 24 – 36.
2. Галасюк Валерій. Варіанти управління відносними показниками з додатними чисельниками і знаменниками // Держ. інформ. бюл. про приватизацію. – 2007. – № 7. – С. 23 – 28.
3. Галасюк Валерій. Метод Галасюка двовимірного аналізу відносних величин структури, або ще раз про ефект «Гіперболізму» // Ринок цінних паперів України. – 2007. – № 5•6. – С. 83 – 91.
4. Галасюк Валерій. Нові можливості для аналізу змін відносних величин структури // Держ. інформ. бюл. про приватизацію. – 2008. – № 7. – С. 32 – 36.
5. Закон України «Про акціонерні товариства» від 17 вересня 2008 року № 514-VI // ВВР України. – 2008. – № 50•51. – Ст. 384.

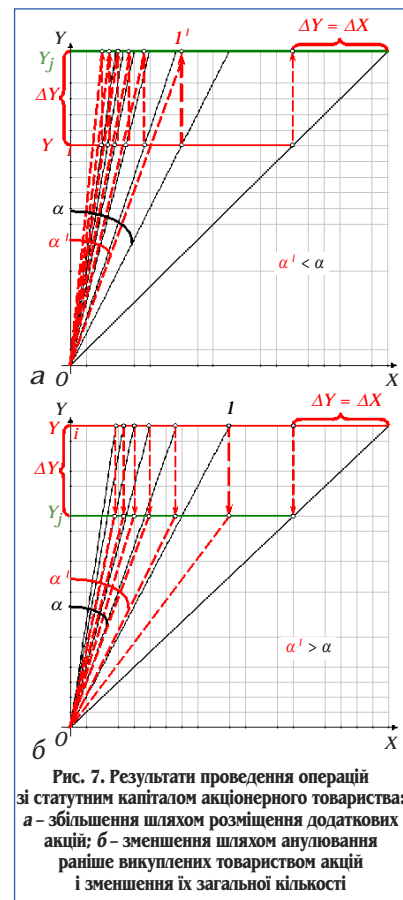

Рис. 7. Результати проведення операцій зі статутним капіталом акціонерного товариства: а – збільшення шляхом розміщення додаткових акцій; б – зменшення шляхом анулювання раніше викуплених товариством акцій і зменшення їх загальної кількості

РОЗПОРЯДЖЕННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ Про затвердження складу президії ВАК та її секції

від 22 квітня 2009 р. № 430-р
Київ

1. Затвердити склад президії ВАК та її секції згідно з додатками 1 і 2.

2. Надати секції президії права президії ВАК в частині розгляду атестаційних справ та матеріалів, що становлять державну таємницю.

3. Визнати таким, що втратило чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України від 31 жовтня 2007 р. № 931 «Про зміну складу президії ВАК та її секції» (Офіційний вісник України, 2007 р., № 83, ст. 3089).

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

Додаток 1
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 22 квітня 2009 р. № 430-р

Склад президії ВАК

МАЧУПІН Володимир Федорович	– доктор фізико-математичних наук, професор, академік Національної академії наук, голова ВАК, голова президії ВАК
БОНДАРЕНКО Віктор Дмитрович	– доктор філософських наук, професор, перший заступник голови ВАК, перший заступник голови президії ВАК
ШКЛЯР Леонід Євдокимович	– доктор політичних наук, професор, заступник голови ВАК, заступник голови президії ВАК
ДЕРЖАЛЮК Микола Степанович	– доктор історичних наук, вчений секретар ВАК, вчений секретар президії ВАК
БАКІРОВ Біль Савбанович	– доктор соціологічних наук, професор, член-кореспондент Академії педагогічних наук, ректор Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна
БАКАРЧУК Іван Олександрович	– доктор фізико-математичних наук, професор, Міністр освіти і науки
ВОЗІАНОВ Олександр Федорович	– доктор медичних наук, професор, академік Національної академії наук та Академії медичних наук, президент Академії медичних наук, директор Інституту урології Академії медичних наук
ГУМЕНЮК Борис Іванович	– доктор історичних наук, професор, ректор Дипломатичної академії при МЗС
ГУРЖІЙ Андрій Миколайович	– доктор технічних наук, професор, академік Академії педагогічних наук, перший заступник начальника Управління гуманітарної політики Секретаріату Кабінету Міністрів України
ЗУБЕЦЬ Михайло Васильович	– доктор сільськогосподарських наук, професор, академік Української академії аграрних наук, президент Української академії аграрних наук
КОПИЛЕНКО Олександр Любимович	– доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії наук, директор Інституту законодавства Верховної Ради України
КРЕМЕНЬ Василь Григорович	– доктор філософських наук, професор, академік Національної академії наук та Академії педагогічних наук, президент Академії педагогічних наук
КРІВЦУН Ігор Віталійович	– доктор технічних наук, професор, член-кореспондент Національної академії наук, завідувач відділу Інституту електрозварювання імені Є. О. Патона Національної академії наук
ЛАЗОРИШИНЕЦЬ Василь Васильович	– доктор медичних наук, професор, заступник Міністра охорони здоров'я
ПАВЛЕНКО Анатолій Федорович	– доктор економічних наук, професор, академік Академії педагогічних наук, ректор Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана
ПЕТРИШИН Олександр Віталійович	– доктор юридичних наук, професор, академік Академії правових наук, віце-президент Академії правових наук
РЕЄНТ Олександр Петрович	– доктор історичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії наук, заступник директора Інституту історії України Національної академії наук
РУСНАК Іван Степанович	– доктор військових наук, професор, командувач Повітряних Сил Збройних Сил
САГАЧ Вадим Федорович	– доктор медичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії наук, заступник директора з наукової роботи Інституту фізіології імені О. О. Богомольця Національної академії наук
ТОЛУБКО Володимир Борисович	– доктор технічних наук, професор, головний науковий консультант державного підприємства «Центральний науково-дослідний інститут навігації і управління» Мінпромполітики
ШАПОВАЛ Володимир Миколайович	– доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент Академії правових наук, Голова Центральної виборчої комісії
ШПАК Анатолій Петрович	– доктор фізико-математичних наук, професор, академік Національної академії наук, перший віце-президент Національної академії наук

Продовження додатка 1

- ЩЕПОТІН Ігор Борисович** – доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри онкології Національного медичного університету імені О. О. Богомольця, директор Національного інституту раку
- ЯКОВ/ІСВ Микола Іванович** – доктор технічних наук, професор, академік Академії мистецтв, головний учений секретар Академії мистецтв

Додаток 2
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 22 квітня 2009 р. № 430 р

Склад секції президії ВАК

- МАЧУ/ПІН Володимир Федорович** – доктор фізико-математичних наук, професор, академік Національної академії наук, голова ВАК, голова президії ВАК
- БОНДАРЕНКО Віктор Дмитрович** – доктор філософських наук, професор, перший заступник голови ВАК, перший заступник голови президії ВАК
- ШКЛЯР Леонід Євдокимович** – доктор політичних наук, професор, заступник голови ВАК, заступник голови президії ВАК
- ДЕРЖА/ПЮК Микола Степанович** – доктор історичних наук, вчений секретар ВАК, вчений секретар президії ВАК
- БАКІРОВ Віль Савбанович** – доктор соціологічних наук, професор, член-кореспондент Академії педагогічних наук, ректор Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна
- БАКАРЧУК Іван Олександрович** – доктор фізико-математичних наук, професор, Міністр освіти і науки
- ВОЗІАНОВ Олександр Федорович** – доктор медичних наук, професор, академік Національної академії наук та Академії медичних наук, президент Академії медичних наук, директор Інституту урології Академії
- ГУРЖІЙ Андрій Миколайович** – доктор технічних наук, професор, академік Академії педагогічних наук, перший заступник начальника Управління гуманітарної політики Секретаріату Кабінету Міністрів України
- ЗУБЕЦЬ Михайло Васильович** – доктор сільськогосподарських наук, професор, академік Української академії аграрних наук, президент Української академії аграрних наук
- КОПИ/ЛЕНКО Олександр Любимович** – доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії наук, директор Інституту законодавства Верховної Ради України
- КРЕМЕНЬ Василь Григорович** – доктор філософських наук, професор, академік Національної академії наук та Академії педагогічних наук, президент Академії педагогічних наук
- КРІВЦУН Ігор Віталійович** – доктор технічних наук, професор, член-кореспондент Національної академії наук, завідувач відділу Інституту електрозварювання імені Є. О. Патона Академії наук
- ЛАЗОРИШИНЕЦЬ Василь Васильович** – доктор медичних наук, професор, заступник Міністра охорони здоров'я
- ПАВ/ЛЕНКО Анатолій Федорович** – доктор економічних наук, професор, академік Академії педагогічних наук, ректор Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана
- ПЕТРИШИН Олександр Віталійович** – доктор юридичних наук, професор, академік Академії правових наук, віце-президент Академії правових наук
- РУСНАК Іван Степанович** – доктор військових наук, професор, командувач Повітряних Сил Збройних Сил
- САГАЧ Вадим Федорович** – доктор медичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії наук, заступник директора з наукової роботи Інституту фізіології імені О. О. Богомольця
- ТОЛУБКО Володимир Борисович** – доктор технічних наук, професор, головний науковий консультант державного підприємства «Центральний науково-дослідний інститут навігації і управління» Мінпромполітики
- ШАПОВАЛ Володимир Миколайович** – доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент Академії правових наук, Голова Центральної виборчої комісії
- ШПАК Анатолій Петрович** – доктор фізико-математичних наук, професор, академік Національної академії наук, перший віце-президент Національної академії наук

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про визнання такою, що втратила чинність, постанови Кабінету Міністрів України від 7 грудня 2005 р. № 1175

від 22 квітня 2009 р. № 372
Київ

Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:
Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 7 грудня 2005 р. № 1175 «Про за-

твердження складу президії Вищої атестаційної комісії та її секції» (Офіційний вісник України, 2005 р., № 49, ст. 3073).

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Про запобігання кризовим явищам у вугільній промисловості

від 2 квітня 2009 р. № 430

Київ

З метою запобігання кризовим явищам та підвищення ефективності роботи підприємств вугільної промисловості Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Міністерству вугільної промисловості України разом з Фондом державного майна України розробити та затвердити Положення про проведення відкритих аукціонів з продажу майна структурних підрозділів державних вугледобувних підприємств.

2. Затвердити перелік вугледобувних підприємств, майно яких підлягає продажу в 2009 році відповідно до процедури, встановленої Положенням про проведення відкритих аукціонів з продажу майна структурних підрозділів державних вугледобувних підприємств, що додається.

3. Установити, що: відчуження зазначеного майна здійснюється у черговості, визначеній переліком, затвердженим цією постановою, шляхом його продажу на відкритому аукціоні, що проводиться уповноваженою Фондом державного майна України особою, кандидатура якої погоджується з Міністерством вугільної промисловості України;

кошти, отримані від продажу майна, спрямовуються до спеціального фонду Міністерства вугільної промисловості

України для подальшого використання на розвиток вугільної галузі;

відчуження зазначеного майна проводиться за умови взяття покупцем зобов'язання забезпечити відповідно до розподільчого балансу погашення у повному обсязі кредиторської заборгованості структурного підрозділу державного вугледобувного підприємства, майно якого відчужується, а також укласти з колективом цього структурного підрозділу колективний договір не менше ніж на п'ять років, визначивши у ньому соціальні гарантії для працівників, що зберігаються у разі повторного продажу відчуженого майна, а також передбачивши положення стосовно розірвання договору купівлі-продажу у разі порушення покупцем умов колективного договору.

4. Затвердити Примірний договір купівлі-продажу майна структурних підрозділів державних вугледобувних підприємств, що додається.

5. Внести до переліку державних підприємств, які підлягають підготовці до продажу в 2009 році, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 грудня 2008 р. № 1517, зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2 квітня 2009 р. № 430

ПЕРЕЛІК

вугледобувних підприємств, майно яких підлягає продажу в 2009 році

Найменування державного підприємства, до складу якого входить вугледобувне підприємство	Адреса	Майно підприємства
Вугледобувні підприємства, майно яких підлягає продажу в першу чергу		
1. ДП «Шахтарськкантрацит»	86391, Донецька область, смт Широке Харцизької міськради	шахта Іловайська
2. ДП «Шахта «Путилівська»	83009, м. Донецьк, вул. Светлова, 1	шахта Путилівська
3. ДП «Торезкантрацит»	86600, Донецька область, м. Торез-4	шахта імені Лутугіна
4. ВАТ «Лисичанськвугілля»	93193, Луганська область, м. Новодружеськ	шахта Новодружеська
5. ДП «Первомайськвугілля»	93292, Луганська область, м. Гірське	шахта Гірська
6. ДП «Донецька вугільна енергетична компанія»	83017, м. Донецьк	шахта Калініна
7. ДП «Шахтарськкантрацит»	86782, Донецька область, смт Гірне Харцизької міськради	шахта імені С. П. Ткачука
8. ВАТ «Лисичанськвугілля»	93192, Луганська область, м. Привілля	шахта імені Г. Г. Капустіна
9. ДП «Торезкантрацит»	86600, Донецька область, м. Торез-16	шахта імені Кісельова
10. ДП «Львіввугілля»	80084, Львівська область, Сокальський район, с. Межиріччя	шахта Відродження
11. ДП «Донецька вугільна енергетична компанія»	83010, м. Донецьк, вул. Петровського	шахта 4-21
12. ДП «Первомайськвугілля»	93280, Луганська область, смт Тошківка Первомайської міськради	шахта Тошківська шахта Лутугінська
13. ДП «Луганськвугілля»	92023, Луганська область, Лутугинський район, смт Георгіївка	шахта Моспінська
14. ДП «Донецька вугільна енергетична компанія»	83492, Донецька область, м. Моспине	шахта Моспінська
15. ДП «Донецька вугільна енергетична компанія»	83036, м. Донецьк	шахта Лідівка
16. ДП «Красноармійськвугілля»	85322, Донецька область, м. Димитров	шахта Стаханова
17. ДП «Шахтарськкантрацит»	86220, Донецька область, м. Шахтарськ, вул. Радищева, 7	шахта імені 17 Партз'їзду
18. ДП «Артемвугілля»	84600, Донецька область, м. Горлівка	шахта імені М. І. Калініна
19. ДП «Львіввугілля»	80086, Львівська область, Сокальський район, с. Селець	шахта Лісова
20. ДП «Орджонікідзевугілля»	86490, Донецька область, смт Ольховатка Єнакіївської міськради	шахта Ольховатська
21. ДП «Антрацит»	94632, Луганська область, смт Кріпенський Антрацитівської міськради	шахта імені 50-річчя Радянської України
22. ДП «Луганськвугілля»	94344, Луганська область, Перевальський район, смт Фащівка	шахта Фащівська
23. ДП «Луганськвугілля»	93741, Луганська область, м. Зимогір'я	шахта Черкаська
24. ДП «Макіїввугілля»	86120, Донецька область, м. Макіївка	шахта Чайкіно
25. ДП «Донбасантрацит»	94506, Луганська область, м. Красний Луч	шахта Краснолуцька

Продовження переліку

Найменування державного підприємства, до складу якого входить вугледобувне підприємство	Адреса	Майно підприємства
26. ДП «Донецька вугільна енергетична компанія»	83039, м. Донецьк	шахта Трудівська
27. ДП «Волинвугілля»	45400, Волинська область, м. Нововолинськ	шахта № 5 Нововолинська
28. ДП «Макіїввугілля»	86185, Донецька область, м. Макіївка	шахта Ясинівська Глибока
29. ВАТ «Лисичанськвугілля»	93113, Луганська область, м. Лисичанськ	шахта імені Д. Ф. Мельникова
30. ДП «Артемвугілля»	84600, Донецька область, м. Горлівка	шахта імені К. А. Румянцева
31. ДП «Первомайськвугілля»	93295, Луганська область, м. Золоте 1	шахта Карбоніт
32. ДП «Макіїввугілля»	86135, Донецька область, м. Макіївка	шахта Калинівська Східна
33. ДП «Артемвугілля»	84600, Донецька область, м. Горлівка	шахта імені В. І. Леніна
34. ДП «Первомайськвугілля»	93397, Луганська область, м. Золоте 3	шахта Золоте
35. ДП «Орджонікідзевугілля»	86486, Донецька область, м. Єнакієве 8	шахта імені Карла Маркса
36. ДП «Селидіввугілля»	85487, Донецька область, м. Гірник	шахта Курахівська
37. ДП «Торезантрацит»	86600, Донецька область, смт Розсинне Торезької міськради	шахтоуправління Волинське
38. ДП «Орджонікідзевугілля»	86484, Донецька область, м. Вуглегірськ	шахта Вуглегірська
39. ДП «Первомайськвугілля»	93299, Луганська область, м. Золоте 5	шахта Первомайська
40. ДП «Макіїввугілля»	86143, Донецька область, м. Макіївка	шахта Північна
41. ДП «Донецька вугільна енергетична компанія»	83071, м. Донецьк	шахта Жовтневий рудник
42. ДП «Макіїввугілля»	86111, Донецька область, м. Макіївка	шахта імені Леніна
43. ДП «Артемвугілля»	84613, Донецька область, м. Горлівка	шахта імені А. І. Гайового
44. ДП «Львіввугілля»	80086, Львівська область, Сокальський район, с. Селець	шахта Візейська
45. ДП «Донбасантрацит»	94562, Луганська область, м. Вахрушеве	шахта Хрустальська
46. ДП «Орджонікідзевугілля»	86405, Донецька область, м. Єнакієве 5	шахта Полтавська
47. ДП «Донбасантрацит»	94506, Луганська область, м. Красний Луч	шахта Міусинська
48. ДП «Шахта «Новодзержинська»	85200, Донецька область, м. Дзержинськ, вул. Фестивальна, 1	шахта Новодзержинська
49. ВАТ «Лисичанськвугілля»	93192, Луганська область, м. Привілля	шахта Привільнянська
50. ДП «Луганськвугілля»	94313, Луганська область, м. Артемівськ	шахта імені Артема
Вугледобувні підприємства, майно яких підлягає продажу в другу чергу		
1. ДП «Донбасантрацит»	94506, Луганська область, м. Красний Луч	шахта Княгининівська
2. ДП «Донбасантрацит»	94552, Луганська область, смт Софіївський Краснолуцької міськради	шахта Краснокутська
3. ДП «Орджонікідзевугілля»	86487, Донецька область, с. Булавинське Єнакіївської міськради	шахта Булавинська
4. ДП «Шахтоуправління імені В. І. Чапаса»	86200, Донецька область, м. Шахтарськ 5, вул. Ленінградська	ДП «Шахтоуправління імені В. І. Чапаса»
5. ДП «Сніжнеантрацит»	86500, Донецька область, м. Сніжне, вул. Леніна, 32	ДП «Сніжнеантрацит»
6. ДП «Шахтоуправління «Південнодонбаське № 1»	85670, Донецька область, м. Вугледар	шахта Південнодонбаська № 1
7. ДП «Первомайськвугілля»	94100, Луганська область, м. Брянка	шахта Ломоватська
8. ДП «Красноармійськвугілля»	85322, Донецька область, м. Дмитров	шахта Центральна
9. ДП «Селидіввугілля»	85485, Донецька область, м. Українськ	шахта Україна
10. ДП «Макіїввугілля»	86119, Донецька область, м. Макіївка	шахта імені Бажанова
11. ДП «Селидіввугілля»	85483, Донецька область, м. Новогродівка	шахта 1/3 Новогродівська
12. ДП «Донецька вугільна енергетична компанія»	83020, м. Донецьк	шахта Абакумова
13. ДП «Селидіввугілля»	85483, Донецька область, м. Новогродівка	шахта Росія
14. ДП «Донбасантрацит»	94506, Луганська область, м. Красний Луч	шахта Ізвестій
15. ДП «Красноармійськвугілля»	85320, Донецька область, м. Дмитров	шахта Дмитрова
16. ВАТ «Шахтоуправління «Донбас»	83059, Будьонівський район м. Донецька	шахта Щеповська Глибока
17. ДП «Красноармійськвугілля»	85310, Донецька область, м. Дмитров	шахта Родинська
18. ДП «Макіїввугілля»	86154, Донецька область, м. Макіївка	шахта Холодна Балка
19. ДП «Орджонікідзевугілля»	86405, Донецька область, м. Єнакієве 5	шахта Єнакіївська
20. ДП «Шахтарськантрацит»	86200, Донецька область, м. Шахтарськ	шахта Шахтарська Глибока
21. ДП «Львіввугілля»	80100, Львівська область, м. Червоноград	шахта Червоноградська
22. ДП «Антрацит»	94632, Луганська область, смт Кріпенський Антрацитівської міськради	шахта Партизанська
23. ДП «Добропіллявугілля»	85043, Донецька область, м. Білицьке	шахта Білицька
24. ДП «Луганськвугілля»	92014, Луганська область, Лутугинський район, смт Біле	шахта імені XIX з'їзду КПРС
25. ДП «Луганськвугілля»	91493, смт Ювілейне м. Луганська	шахтоуправління Луганське
26. ДП «Макіїввугілля»	86193, Донецька область, м. Макіївка	шахта імені Кірова
27. ДП «Антрацит»	94632, Луганська область, смт Кріпенський Антрацитівської міськради	шахта Кріпенська
28. ДП «Добропіллявугілля»	85013, Донецька область, м. Білозерське	шахта Новодонецька
29. ДП «Волинвугілля»	45400, Волинська область, м. Нововолинськ	шахта Бужанська
30. ДП «Торезантрацит»	86600, Донецька область, м. Торез 6	шахта Прогрес
31. ДП «Луганськвугілля»	94323, Луганська область, м. Зоринськ	шахта Ніканор Нова
32. ДП «Добропіллявугілля»	85000, Донецька область, м. Добропілля	шахта Алмазна
33. ДП «Волинвугілля»	45400, Волинська область, м. Нововолинськ	шахта № 9 «Нововолинська»
34. ДП «Донецька вугільна енергетична компанія»	85670, Донецька область, м. Вугледар	шахта Південнодонбаська № 3
35. ДП «Добропіллявугілля»	85010, Донецька область, смт Новодонецьке	шахта Піонер
36. ДП «Львіввугілля»	80100, Львівська область, м. Червоноград	шахта Великомоствівська
37. ДП «Волинвугілля»	45400, Волинська область, м. Нововолинськ	шахта № 1 «Нововолинська»

Найменування державного підприємства, до складу якого входить вугледобувне підприємство	Адреса	Майно підприємства
38. ДП «Донбасантрацит»	94506, Луганська область, м. Красний Луч	шахта Новопавлівська
39. ДП «Львіввугілля»	80086, Львівська область, Сокальський район, с. Селець	шахта Зарічна
Вугледобувні підприємства, майно яких підлягає продажу в третю чергу		
1. ДП «Львіввугілля»	80100, Львівська область, м. Червоноград	шахта Межиричанська
2. ДП «Львіввугілля»	80054, Львівська область, Сокальський район, с. Глухів	шахта Степова
3. ДП «Луганськвугілля»	94195, Луганська область, смт Вергулівка Брянківської міськради	шахта Вергелівська
4. ДП «Макіїввугілля»	86113, Донецька область, м. Макіївка	шахта Бутівська
5. ДП «Добропіллявугілля»	85000, Донецька область, м. Добропілля	шахта Добропільська
6. ДП «Антрацит»	94637, Луганська область, смт Дубівський Антрацитівської міськради	шахта Комсомольська
7. ДП «ВК «Краснолиманська»	85310, Донецька область, м. Родинське	шахта Краснолиманська
8. Державне ВАТ «Шахта «Надія»	80086, Львівська область, Сокальський район, с. Селець	державне ВАТ «Шахта «Надія»
9. ДП «Донецька вугільна енергетична компанія»	83022, м. Донецьк	шахта Челюскінців
10. ДП «Донецька вугільна енергетична компанія»	83084, м. Донецьк	шахта Скочинського

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2 квітня 2009 р. № 430

ПОГОДЖЕНО
Міністерство вугільної промисловості України
від _____ 2009 р. № _____

**ПРИМІРНИЙ ДОГОВІР
купівлі-продажу майна структурних підрозділів державних вугледобувних підприємств**

(місце укладення, число, місяць, рік (літерами))

Ми, що нижче підписалися, _____
(назва державного підприємства)
в особі _____,
(посада, прізвище, ім'я та по батькові)
який діє на підставі _____,
(назва документа)
(далі – Продавець), з одного боку, та _____
(назва юридичної особи)
в особі _____,
(посада, прізвище, ім'я та по батькові)
який діє на підставі _____,
(назва документа)
(далі – Покупець), з другого боку (далі – Сторони), уклали цей Договір про таке.

1. Предмет Договору

1.1. На підставі Протоколу аукціону від «__» ____ 20__ р. № ____ Продавець зобов'язується передати у власність Покупцю майно: _____,
(назва майна, його характеристики тощо)
яке розташоване за адресою: _____,
а Покупець зобов'язується прийняти зазначене майно та оплатити його вартість відповідно до умов, визначених у цьому Договорі.
1.2. Право власності на майно переходить до Покупця з моменту нотаріального посвідчення цього Договору та підписання акта приймання-передавання майна.
1.3. Згідно з висновком про оцінку майна, який погоджено _____,
(ким та коли)
початкова ціна продажу на аукціоні становить _____,
(сума цифрами та літерами)
1.4. Початкова вартість визначена суб'єктом оціночної діяльності _____,
(назва, номер та дата видачі свідоцтва)
1.5. Згоду на відчуження надано _____,
(назва, номер та дата видачі документа, назва органу державної влади,

_____,
що його видав)
1.6. Згідно з Протоколом аукціону від «__» ____ 20__ р. № ____ остаточною ціною продажу майна з урахуванням ПДВ становить _____,
(сума цифрами та літерами)

2. Остаточна вартість майна. Порядок розрахунків за придбане майно

2.1. Остаточна вартість майна за Договором становить _____ грн. ____ коп. (у тому числі ПДВ _____ грн. ____ коп.).
2.2. Гарантійний внесок Покупця зараховується в загальну суму вартості майна.
2.3. Покупець зобов'язаний сплатити вартість майна протягом 30 календарних днів з моменту укладення цього Договору.
2.4. Розрахунки за придбане майно здійснюються Покупцем шляхом безготівкового перерахування суми коштів на рахунок Продавця.

3. Умови передавання та приймання майна

3.1. Передавання майна Продавцем Покупцю здійснюється після сплати ним коштів у повному обсязі за придбане майно.
Разом з придбаним майном Покупець набуває тимчасового (до оформлення в установленому законодавством порядку), але не більше ніж один рік з моменту продажу, права на користування дозвільними документами (ліцензія, гірничий відвід тощо), якими користувався структурний підрозділ державного вугледобувного підприємства, майно якого було продане.
3.2. Передавання майна Продавцем та прийняття майна Покупцем відбувається за складеним актом приймання-передавання, який підписується Сторонами.

4. Права та обов'язки сторін

4.1. Кожна Сторона зобов'язується виконувати обов'язки, покладені на неї цим Договором, та сприяти іншій Стороні у виконанні її обов'язків.

4.2. Сторони несуть матеріальну відповідальність за невиконання або неналежне виконання умов цього Договору.

4.3. Сторона, яка порушила зобов'язання відповідно до цього Договору, повинна усунути ці порушення.

4.4. Продавець зобов'язаний:

4.4.1. Зберігати майно у належному стані до моменту підписання акта приймання-передавання.

4.4.2. Передати Покупцю майно за актом приймання-передавання в установленій у Договорі строк.

4.5. Покупець зобов'язаний:

4.5.1. У встановлений Договором строк сплатити вартість майна.

4.5.2. У встановлений Договором строк прийняти майно та створити на його базі підприємство із наданням йому статусу юридичної особи або відокремлений структурний підрозділ існуючого у Покупця підприємства (далі – підприємство).

4.5.3. Виконати умови продажу та Програми розвитку підприємства, а саме:

в господарській діяльності підприємства:

здійснити заходи щодо розвитку шахтного фонду в обсягах та строки, що погоджуються Сторонами;

забезпечити видобування вугілля в обсягах та за показниками якості, визначеними Програмою розвитку підприємства;

забезпечити застосування раціональних, екологічно безпечних і нешкідливих технологій видобування вугілля;

забезпечити виконання заходів з комплексного використання надр;

не допускати вибіркової підробки запасів, понаднормативних втрат вугілля, псування розроблюваних і сумісних з ними родовищ вугілля внаслідок проведення гірничих робіт, забезпечити збереження запасів вугілля, що консервується; забезпечити складування, збереження та облік вугілля, а також відходів виробництва, які потрібні, але тимчасово не використовуються;

забезпечити приведення земельних ділянок, які вивільняються у разі їх консервації або завершення на них видобутку, у стан, придатний для використання, відповідно до Земельного кодексу України;

здійснити заходи щодо запобігання можливому шкідливому (небезпечному) впливу наслідків аварій на вугледобувному підприємстві та стихійних явищ;

забезпечити виконання вимог з охорони та безпеки праці, передбачених законодавством;

забезпечити виконання встановлених мобілізаційних завдань; забезпечити виконання екологічних вимог у сфері проведеного гірничих робіт та інших вимог, передбачених законодавством про охорону навколишнього природного середовища, та вирішення еколого-гідрогеологічних проблем, які виникають у процесі експлуатації вугледобувних підприємств;

забезпечити постійне проведення моніторингу екологічного стану довкілля в межах гірничого відводу;

забезпечити надання у встановлені строки до відповідних органів, визначених законодавством, форм державної статистичної звітності щодо видобутку вугілля, стану запасів та втрат вугілля в надрах, стану та протяжності гірничих виробок тощо;

дотримуватися вимог нормативних документів щодо здійснення підробки будівель, споруд та природних об'єктів, пошкоджених з власником цих об'єктів;

здійснити у повному обсязі заходи з реструктуризації (ліквідації) підприємства у випадках та на умовах, передбачених законодавством;

в економічній діяльності підприємства:

забезпечити протягом трьох років погашення у повному обсязі згідно з розподільчим балансом простроченої кредиторської заборгованості (крім заборгованості із заробітної плати), яка склалася на момент підписання договору купівлі-продажу;

забезпечити протягом першого року погашення згідно з розподільчим балансом заборгованості із заробітної плати, яка склалася на момент продажу;

дотримуватися тих видів економічної діяльності, які є на дату підписання договору купівлі-продажу, протягом не менше ніж п'яти років;

забезпечити своєчасну сплату податків та зборів, передбачених законодавством, та страхових внесків;

забезпечити прибуткову діяльність;

забезпечити і погодити щорічні розрахунки собівартості вугілля у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України та Програмою розвитку підприємства;

забезпечити формування фонду фінансового резерву для закриття вугледобувних підприємств;

забезпечити щомісячну виплату заробітної плати працівникам підприємства у строки, передбачені у колективному договорі;

підвищити рівень заробітної плати з урахуванням інфляційних процесів та згідно з умовами, визначеними галузевою тарифною угодою;

забезпечити погашення заборгованості із заробітної плати, яка склалася на момент продажу;

забезпечити виконання Закону України «Про державну таємницю» у частині провадження діяльності, пов'язаної з державною таємницею;

забезпечити виконання вимог Закону України «Про захист економічної конкуренції»;

в інноваційно-інвестиційній діяльності підприємства: забезпечити впровадження прогресивних технологій, механізації та автоматизації виробництва;

впровадити виробничо-економічну програму діяльності підприємства, що забезпечує підвищення його ефективності відповідно до ресурсних активів та наявних трудових ресурсів;

забезпечити вдосконалення виробництва, організації праці та управління;

забезпечити економію енергоресурсів;

забезпечити приріст виробничих потужностей за рахунок заходів з технічного переозброєння, реконструкції виробництва, розширення діючих і побудови нових об'єктів; у соціальній діяльності підприємства:

забезпечити погашення простроченої заборгованості із заробітної плати та соціальних виплат, а також погашення заборгованості із страхових внесків перед Пенсійним фондом та Фондом страхування від нещасних випадків на виробництві;

забезпечити недопущення появи простроченої заборгованості підприємства перед працівниками із заробітної плати; забезпечити матеріальне стимулювання працівників залежно від результатів господарської діяльності підприємства;

забезпечити встановлення рівня тарифних ставок та окладів працівникам підприємства з дотриманням гарантій та стандартів з оплати праці, а також положень Генеральної та галузевої угод;

забезпечити на момент підписання акта приймання-передавання майна збереження існуючих робочих місць структурного підрозділу державного вугледобувного підприємства, майно якого відчужується відповідно до цього Договору, та прийняття на ці місця усіх працівників цього підрозділу;

забезпечити недопущення звільнення і скорочення працівників підприємства з ініціативи Покупця (за винятком звільнення на підставі пункту 6 статті 40 Кодексу законів про працю України або вчинення працівником дій, за які законодавством передбачене звільнення на підставі пунктів 3, 4, 7 і 8 статті 40 та статті 41 Кодексу законів про працю України) протягом п'яти років;

забезпечити протягом двох місяців від дати переходу права власності на об'єкт укладення колективного договору;

забезпечити виконання колективного договору; забезпечити збереження існуючих робочих місць протягом п'яти років;

забезпечити здійснення заходів щодо зменшення виробництва з небезпечними та шкідливими умовами праці та їх впливу на працівників;

забезпечити належний рівень безпеки проведення гірничих робіт та охорони праці;

впровадити розширену програму оздоровлення та відпочинку працівників підприємства та членів їх сімей;

забезпечити медичне та санітарно-побутове обслуговування працівників підприємства;

забезпечити безоплатне надання вугілля на побутові потреби працівникам та пенсіонерам відповідно до норм Гірничого закону України та галузевої угоди;

забезпечити погашення заборгованості із забезпечення побутовим паливом за минулі роки в обсягах, визначених у ході інвентаризації такої заборгованості на момент продажу підприємства;

забезпечити виконання у повному обсязі вимог галузевої угоди між органом центральної виконавчої влади та галузевими профспілками вугільної промисловості;

забезпечити діяльність профспілок, що діють на підприємстві, відповідно до норм, визначених Конституцією України, законами України «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності» та «Про організації роботодавців».

4.5.4. У разі зміни власника майна Покупець повинен покласти всі зобов'язання за цим Договором на нового власника.

5. Відповідальність сторін

5.1. Невиконання або затримка у виконанні будь-якої з вимог Договору вважається порушенням умов цього Договору.

5.2. Збитки від порушень умов цього Договору та штрафні санкції відшкодовуються Стороною-порушником.

5.3. За невиконання або неналежне виконання своїх зобов'язань за цим Договором Покупець несе матеріальну відповідальність та відшкодовує збитки, спричинені таким невиконанням або неналежним виконанням.

5.4. У разі прострочення виконання грошового зобов'язання за цим Договором Покупець сплачує на користь Продавця неустойку у вигляді пені у розмірі 0,05 (нуль цілих п'ять сотих) відсотка від суми простроченого платежу за кожний день прострочення, але не більше подвійної облікової ставки Національного банку, що діяла у період, за який сплачується така неустойка, від суми простроченого платежу.

5.5. У разі, якщо Покупець у встановлений строк не сплатить вартість майна, Продавець має право порушити питання про розірвання цього Договору.

5.6. У випадку відмови від передавання майна, передавання майна в неповному обсязі Продавець, за наявності власної вини, сплачує Покупцю неустойку у вигляді штрафу в розмірі 0,05 (нуль цілих п'ять сотих) відсотка від вартості непереданого майна.

5.7. Сплата неустойки (пені, штрафу) і відшкодування збитків не звільняють Сторони від виконання зобов'язань за цим Договором.

5.8. Сторони не звільняються від відповідальності за невиконання грошових зобов'язань за цим Договором. Усі штрафні санкції сплачуються у грошовій формі.

5.9. У випадку невиконання Покупцем умов цього Договору він може бути достроково розірваний з ініціативи Міністерства вугільної промисловості України або Продавця на підставі перевірки Міністерством вугільної промисловості України, при цьому кошти, внесені Покупцем за придбане майно, а також кошти, спрямовані на погашення простроченої кредиторської заборгованості, визначеної підпунктом 1 розділу «В економічній діяльності підприємства» пункту 4.5.3 цього Договору, не повертаються, а майно, що було відчужене відповідно до цього Договору, повертається на баланс Продавця.

5.10. Державне вугледобувне підприємство, на баланс якого повертається майно, зобов'язується створити робочі місця для всіх працівників колишнього структурного підрозділу, майно якого було відчужене відповідно до цього Договору.

5.11. Перевірка виконання умов цього Договору здійснюється Міністерством вугільної промисловості України щороку на підставі плану графіка перевірок виконання умов договорів купівлі-продажу, затвердженого міністром вугільної промисловості, а також у випадках наявності скарг або звернень, що містять обґрунтовану інформацію щодо порушення умов договору купівлі-продажу.

6. Ризик випадкової загибелі майна

6.1. Ризик випадкової загибелі або випадкового псування майна несе Продавець до моменту передавання його Покупцю.

6.2. У випадку, якщо Продавець прострочив передавання майна або Покупець прострочив його прийняття, ризик випадкової загибелі або випадкового псування майна несе Сторона, що прострочила його передавання або приймання.

7. Форс-мажорні обставини

7.1. Сторони звільняються від відповідальності за часткове або повне невиконання зобов'язань за цим Договором, якщо це невиконання є наслідком форс-мажорних обставин.

7.2. Під форс-мажорними обставинами розуміють обставини, які виникли після підписання Договору внаслідок непередбачених Сторонами подій надзвичайного характеру, включаючи аварії, пожежі, землетруси, зсуви, інші стихійні лиха, вибухи, війни або військові дії. Дія таких обставин повинна бути підтверджена Торгово-промисловою палатою або організацією, на яку Урядом покладений зобов'язок з ліквідації таких обставин. Строк виконання зобов'язань відкладається відповідно до часу, протягом якого будуть діяти такі обставини.

7.3. Після виникнення цих умов співпраця припиняється до узгодження умов подальшого співробітництва за цим Договором.

7.4. Про настання таких обставин Сторона, для якої вони настали, повинна негайно повідомити іншу Сторону письмово. У разі невиконання вимоги щодо повідомлення Сторона, яка не виконує свої зобов'язання, позбавляється права посилається на такі обставини.

8. Розв'язання спорів

8.1. Всі спірні питання, які виникають за цим Договором, вирішуються шляхом переговорів.

8.2. Якщо спір неможливо вирішити шляхом переговорів, він вирішується в судовому порядку за встановленою підвідомчістю та підсудністю такого спору в порядку, визначеному відповідним законодавством.

8.3. Сторони визначають, що всі можливі претензії, які виставляють Сторони одна до одної, оформлюються письмово з зобов'язковим посиланням на умови цього Договору, які не виконані належним чином, та повинні бути розглянуті Стороною-відповідачем протягом тридцяти днів з моменту отримання претензії.

8.4. Спори між Сторонами, що не врегульовані шляхом переговорів, вирішуються в судовому порядку.

9. Строк дії Договору та інші умови

9.1. Сторони підтверджують, що:

9.1.1. Їх представники не визнані недієздатними чи обмежено дієздатними.

9.1.2. Укладення Договору відповідає їх інтересам.

9.1.3. Волевиявлення є вільним і усвідомленим та відповідає їх внутрішній волі.

9.1.4. Умови Договору зрозумілі та відповідають реальній домовленості Сторін.

9.1.5. Договір не приховує іншого правочину і спрямований на реальне настання наслідків, які обумовлені у ньому.

9.2. Розірвання Договору в односторонньому порядку не допускається, крім випадків, що передбачені законодавством та цим Договором.

9.3. Покупець не має права передавати свої права (відчужувати майно, вносити його до статутного капіталу господарських товариств, передавати у заставу тощо) та зобов'язки за цим Договором третім особам без письмової згоди Продавця та Міністерства вугільної промисловості України.

9.4. Договір, а також усі документи, що оформлюються Сторонами у зв'язку з виконанням цього Договору та передаються факсимільним зв'язком, мають юридичну чинність і повинні бути підтверджені оригіналом протягом п'яти робочих днів.

9.5. Цей Договір набирає чинності з моменту його підписання Сторонами та погодження Міністерством вугільної промисловості України і діє до повного виконання Сторонами взятих на себе зобов'язань за цим Договором. Контроль за виконанням умов цього Договору здійснюється Міністерством вугільної промисловості України (його правонаступником) протягом усього періоду його дії.

9.6. Зміни та доповнення до цього Договору здійснюються виключно у письмовій формі як додатки до цього Договору та засвідчуються підписами уповноважених представників Сторін. Усі належним чином оформлені додатки до цього Договору є його невід'ємною частиною.

9.7. Відносини між Сторонами, що не врегульовані цим

Договором, підлягають врегулюванню відповідно до норм законодавства.

9.8. Сторони підтверджують, що їх представники мають повноваження і дозволу підписувати і виконувати цей Договір. Підписанням цього Договору Сторони виражають повне розуміння його предмету та суті.

9.9. Продавець гарантує, що майно не є проданим, переданим, не перебуває під арештом, судових справ щодо нього немає.

9.10. Усі витрати, пов'язані з укладенням цього Договору, його нотаріальним посвідченням, реєстрацією тощо, бере на себе Продавець.

9.11. Договір укладено українською мовою у двох при-

мірниках (один – для Покупця, інший – для Продавця), які мають однакову юридичну силу.

10. Місцезнаходження, платіжні та інші реквізити Сторін

ПРОДАВЕЦЬ:	ПОКУПЕЦЬ:
_____	_____
Керівник _____/	Керівник _____/
(підпис)	(підпис)
_____	_____
(прізвище, ім'я та по батькові)	(прізвище, ім'я та по батькові)
М. П.	М. П.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2 квітня 2009 р. № 430

**ЗМІНИ,
що вносяться до переліку державних підприємств, які підлягають підготовці до продажу в 2009 році**

Виключити з переліку такі позиції:	
«5473186 ДВАТ «Шахта «Новодзержинська»;	32087941 Державне підприємство «Красноармійськвугілля»
«33504980 Відокремлений підрозділ «Шахта «Родинська» державного підприємства «Красноармійськвугілля»	32226065 Державне підприємство «Антрацит»;
33839076 Відокремлений підрозділ «Шахта «Центральна» державного підприємства «Красноармійськвугілля»	«31906124 Державне підприємство «Сніжнеантрацит»
177425 Відокремлений підрозділ «Шахта «Новопавлівська» державного підприємства «Донбасантрацит»;	32442295 Державне підприємство «Макіїввугілля»
«32270533 Державне підприємство «Артемвугілля»	32473323 Державне підприємство «Луганськвугілля»
32276912 Державне підприємство «Орджонікідзевугілля»	32320594 Державне підприємство «Первомайськвугілля»
32299510 Державне підприємство «Шахтарськантрацит»	32446546 Державне підприємство «Донбасантрацит»
32366906 Державне підприємство «Торезантрацит»;	32323256 Державне підприємство «Львіввугілля»
«33161769 Державне підприємство «Донецька вугільна енергетична компанія»	32365965 Державне підприємство «Волиньвугілля»;
33426253 Державне підприємство «Селидіввугілля»	«178175 ДВАТ «Шахта «Надія»;
32186934 Державне підприємство «Добропіллявугілля»	«Відокремлений підрозділ «Шахта «Родинська» державного підприємства «Красноармійськвугілля»
	Відокремлений підрозділ «Шахта «Центральна» державного підприємства «Красноармійськвугілля»
	Відокремлений підрозділ «Шахта «Новопавлівська» державного підприємства «Донбасантрацит».

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про зупинення дії постанови Кабінету Міністрів України від 2 квітня 2009 року № 430

Кабінетом Міністрів України 2 квітня 2009 року видано постанову № 430 «Про запобігання кризовим явищам у вугільній промисловості». Цією постановою затверджено перелік вугледобувних підприємств, майно яких підлягає продажу в 2009 році на відкритому аукціоні, та вирішено низку питань, пов'язаних із забезпеченням продажу такого майна.

Названа постанова Кабінету Міністрів України не відповідає Конституції України.

Згідно з Конституцією України державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу і судову (частина перша статті 6). Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією України межах і відповідно до законів України; органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина друга статті 6, частина друга статті 19 Основного Закону держави).

За Конституцією України правовий режим власності визначається виключно законами України (пункт 7 частини першої статті 92). Назване конституційне положення реалізовано, зокрема, у Законі України «Про приватизацію державного май-

на», яким визначено правові засади відчуження державного майна та об'єкти, що мають загальнодержавне значення і не підлягають приватизації, і віднесено до таких об'єктів майнові комплекси підприємств, їх структурних підрозділів, основним видом діяльності яких є виробництво товарів (робіт, послуг), що мають загальнодержавне значення, в тому числі корисних копалин загальнодержавного значення (частина друга статті 5), а отже, вугілля (постанова Кабінету Міністрів України від 12 грудня 1994 року № 827 «Про затвердження переліків корисних копалин загальнодержавного та місцевого значення», з наступними змінами).

Прийняття законів та затвердження переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, Конституцією України віднесено до повноважень Верховної Ради України, яка є єдиним органом законодавчої влади в Україні (стаття 75, пункти 3, 3б частини першої статті 85). Відтак, і внесення будь-яких змін до переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, в тому числі виключення з нього відповідних об'єктів з метою подальшого продажу, може здійснюватися виключно Верховною Радою України шляхом прийняття законів.

За Конституцією України Кабінет Міністрів України здійснює управління об'єктами державної власності відповідно до закону, його повноваження визначаються Конституцією і законами України (пункти 5, 10 статті 116), постанови і розпорядження видаються Кабінетом Міністрів України в межах своєї компетенції (частина перша статті 117).

Вирішивши підзаконним актом питання про відчуження об'єктів державної власності всупереч закону, Уряд України перебрав на себе повноваження Верховної Ради України, чим порушив статтю 75, пункти 3 і 36 частини першої статті 85 Основного Закону держави. Діючи у такий спосіб, Кабінет Міністрів України порушив і норми пунктів 5, 10 статті 116, частини першої статті 117 Основного Закону, а також вимоги частини другої статті 6, частини другої статті 19

Конституції України, які зобов'язують органи державної влади, в тому числі і Кабінет Міністрів України, керуватися у своїй діяльності Конституцією України, здійснювати свої повноваження у встановлених Конституцією межах.

Ураховуючи викладене та відповідно до пункту 15 частини першої статті 106 Конституції України ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Зупинити дію постанови Кабінету Міністрів України від 2 квітня 2009 року № 430 «Про запобігання кризовим явищам у вугільній промисловості».

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.*

Президент України В. ЮЩЕНКО

м. Київ
29 травня 2009 року
№ 375/2009

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Питання залучення інвестицій державними підприємствами, установами та організаціями

від 17 квітня 2009 р. № 530

Київ

З метою підвищення ефективності управління об'єктами державної власності, залучення недержавних інвестицій державними підприємствами, установами та організаціями Кабінет Міністрів України ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Затвердити Порядок проведення аукціону із залучення інвесторів державними підприємствами, установами та організаціями, що додається.

2. В абзаці другому розпорядження Кабінету Міністрів України від 7 травня 2008 р. № 703 «Питання укладення деяких договорів» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 35, ст. 1183) слова «(зокрема інвестиційну)» виключити.

Прем'єр-міністр України Ю. ТИМОШЕНКО

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 17 квітня 2009 р. № 530

ПОРЯДОК проведення аукціону із залучення інвесторів державними підприємствами, установами та організаціями

Загальна частина

1. Цей Порядок визначає механізм залучення інвесторів державними підприємствами, установами та організаціями (далі – підприємства) для реалізації інвестиційних проектів, що спрямований на забезпечення конкурентності, відкритості, справедливості, неупередженості в підготовці і проведенні аукціону з відбору суб'єктів господарювання для набуття права на укладення з підприємствами інвестиційного договору про залучення та реалізацію інвестицій (далі – інвестиційний договір).

2. Терміни, що вживаються у цьому Порядку, мають таке значення:

аукціон – конкурентний спосіб визначення суб'єкта господарювання для набуття права на укладення інвестиційного договору;

гарантійний внесок – кошти у сумі, що становить 10 відсотків розміру початкової плати за набуття права на укладення інвестиційного договору;

інвестиційний проект – сукупність організаційних, фінансових та технічних заходів, які здійснюються суб'єктами інвестиційної діяльності відповідно до інвестиційного договору;

крок аукціону – визначена в установленому порядку мінімальна грошова надбавка, на яку в процесі аукціону підвищується кожна запропонована плата за набуття права на укладення інвестиційного договору;

переможець аукціону – учасник аукціону, який у процесі відкритих торгів на аукціоні запропонував найвищу плату за набуття права на укладення інвестиційного договору та узяв на себе зобов'язання виконати всі фіксовані умови аукціону;

плата за набуття права на укладення інвестиційного договору – кошти, які за результатами аукціону переможець аукціону зобов'язується сплатити як плату за набуття права на укладення інвестиційного договору. Зазначена плата перераховується до державного бюджету, її розмір не впливає на значення в оголошенні про аукціон розмір частки підприємства в інвестиційній діяльності;

початкова плата за набуття права на укладення інвестиційного договору – кошти у сумі, що встановлена суб'єктом управління до проведення аукціону та є складовою фіксованих умов аукціону;

претендент – суб'єкт господарювання, який подав суб'єктові управління необхідні документи для участі в аукціоні;

суб'єкт управління – центральний орган виконавчої влади, інші суб'єкти управління об'єктами державної власності, Національна академія наук та галузеві академії наук;

учасник аукціону – допущений до участі в аукціоні суб'єкт господарювання, що сплатив гарантійний внесок;

фіксовані умови аукціону – перелік однакових та незмінних для всіх суб'єктів господарювання зобов'язань (істотних умов інвестиційного договору), що публікуються в оголошенні про проведення аукціону.

Прийняття рішення про надання згоди на реалізацію інвестиційного проекту

3. Рішення про надання згоди на реалізацію інвестиційного проекту, в якому бере участь підприємство, приймається Кабінетом Міністрів України.

4. Ініціатором реалізації інвестиційного проекту може бути підприємство, суб'єкт господарювання, а також суб'єкт управління. Звернення до суб'єкта управління та документи щодо реалізації інвестиційного проекту готує підприємство.

5. Для отримання згоди на реалізацію інвестиційного проекту підприємство подає суб'єктові управління разом зі зверненням: проект інвестиційного договору;

* Опубліковано в газеті «Урядовий кур'єр» від 16 червня 2009 р. № 105. – Прим. ред.

техніко-економічне обґрунтування реалізації інвестиційного проекту;

попередні пропозиції щодо істотних умов інвестиційного договору;

пропозиції суб'єктів господарювання стосовно умов залучення недержавних інвестицій та істотних умов інвестиційного договору (у разі наявності);

нотаріально засвідчену копію статуту (положення) підприємства;

інформацію про виробничі потужності та види діяльності підприємства, обсяг і основну номенклатуру продукції (виконання робіт, надання послуг), зокрема експортованої, кількість і склад робочих місць, рівень прибутковості за останні три роки, розмір дебіторської та кредиторської заборгованості, наявність майна у заставі, податковій заставі, оренді та лізингу;

інформацію про земельну ділянку, яку планується використовувати для провадження інвестиційної діяльності;

характеристику закріпленого за підприємством майна, що перебуває у державній власності і пропонується використовувати для провадження інвестиційної діяльності, із зазначенням його вартості.

6. У разі потреби суб'єкт управління та підприємство вичають попит заінтересованих у реалізації інвестиційного проекту суб'єктів господарювання.

Суб'єкт управління у разі потреби може затребувати додаткові документи.

7. У разі прийняття рішення про доцільність реалізації інвестиційного проекту суб'єкт управління у 30-денний строк з дати надходження документів, зазначених у пункті 5 цього Порядку, готує проект рішення Кабінету Міністрів України, який подає Фондові державного майна України, Мінфіну та Мінекономіки разом з:

проектом інвестиційного договору;

техніко-економічним обґрунтуванням реалізації інвестиційного проекту;

нотаріально засвідченою копією статуту (положення) підприємства;

інформацією про виробничі потужності та види діяльності підприємства, обсяг і основну номенклатуру продукції (виконання робіт, надання послуг), зокрема експортованої, кількість і склад робочих місць, рівень прибутковості за останні три роки, розмір дебіторської та кредиторської заборгованості, наявність майна у заставі, податковій заставі, оренді та лізингу;

витягом із галузевих (підгалузевих) концепцій і програм розвитку та інвестування підприємства;

пропозиціями стосовно фіксованих умов аукціону, зокрема щодо початкової плати за набуття права на укладення інвестиційного договору;

характеристикою та звітом про результати проведення незалежної оцінки майна та/або майнових прав, які суб'єктом управління пропонується передати для реалізації інвестиційного проекту;

інформацією про земельну ділянку, що передбачається використовувати для провадження інвестиційної діяльності;

документами, в яких визначаються особливості провадження інвестиційної діяльності.

У разі потреби Фонд державного майна України, Мінфін та Мінекономіки можуть затребувати від суб'єкта управління додаткові документи, необхідні для погодження проекту рішення Кабінету Міністрів України.

8. Фонд державного майна України, Мінфін та Мінекономіки протягом 30 робочих днів з дати надходження від суб'єкта управління документів, зазначених у пункті 7 цього Порядку, проводять експертизу інвестиційного проекту, за результатами якої оформлюють висновок щодо можливості реалізації інвестиційного проекту.

Фонд державного майна України здійснює в установленому порядку рецензування звіту про результати проведення незалежної оцінки майна та/або майнових прав, які суб'єктом управління пропонується передати для реалізації інвестиційного проекту.

9. Суб'єкт управління після отримання від Фонду державного майна України, Мінфіну та Мінекономіки висновку щодо можливості реалізації інвестиційного проекту подає в уста-

новленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів України уgodжений проект рішення щодо надання згоди на реалізацію інвестиційного проекту.

10. У разі прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про надання згоди на реалізацію інвестиційного проекту суб'єкт управління вживає заходів до підготовки і проведення аукціону та укладення з переможцем аукціону інвестиційного договору.

У разі підготовки Фондом державного майна України негативної рецензії на звіт про результати проведення незалежної оцінки вартості майна та/або майнових прав, які суб'єктом управління пропонується передати для реалізації інвестиційного проекту, проект рішення Кабінету Міністрів України повертається суб'єктові управління на доопрацювання.

Про недоцільність реалізації інвестиційного проекту суб'єкт управління повідомляє підприємство у письмовій формі.

Повторний розгляд доопрацьованих суб'єктом управління документів здійснюється Фондом державного майна України відповідно до цього Порядку.

Підготовка до проведення аукціону

11. Для проведення аукціону суб'єкт управління утворює аукціонну комісію у складі не менше п'яти осіб, призначає її голову і секретаря та затверджує положення про комісію.

12. Аукціонна комісія:

здійснює реєстрацію учасників аукціону;

визначає переможця аукціону;

подає на затвердження суб'єктові управління протоколи засідання комісії;

здійснює інші повноваження, визначені суб'єктом управління.

Засідання комісії вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менше двох третин її членів.

Рішення аукціонної комісії приймається простою більшістю голосів членів комісії, присутніх на засіданні. За рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови комісії.

13. Суб'єкт управління забезпечує за рахунок коштів підприємства публікацію оголошення про аукціон в газеті «Урядовий кур'єр», друкованих засобах масової інформації державних органів приватизації та у разі потреби в інших друкованих засобах масової інформації. Оголошення про аукціон розміщується на веб-сайтах підприємства та/або суб'єкта управління не пізніше ніж за 30 календарних днів до дати його проведення.

Оголошення повинне містити:

інформацію про підприємство;

відомості щодо розміру початкової плати за набуття права на укладення інвестиційного договору і кроку аукціону;

порядок та строк перерахування переможцем аукціону плати за набуття права на укладення інвестиційного договору в розмірі, визначеному за результатами аукціону;

фіксовані умови аукціону;

інформацію про дату, час і місце проведення аукціону;

відомості щодо розміру гарантійного внеску та порядку його сплати;

інформацію про кінцевий строк прийняття пропозицій від претендентів, місце та час визначення суб'єктом управління учасників аукціону;

перелік додаткових матеріалів, в яких визначаються особливості провадження інвестиційної діяльності.

14. Для участі в аукціоні претендент подає суб'єктові управління заяву про участь в аукціоні, власні пропозиції та визначені в оголошенні про аукціон додаткові матеріали, що складаються державною мовою.

Пропозиції претендентів, що містять інформацію про розмір плати за набуття права на укладення інвестиційного договору та згоду виконати фіксовані умови аукціону, подаються в окремому непрозорому пакеті з назвою аукціону та написом «пропозиції для участі в аукціоні». Додаткові матеріали подаються в окремому непрозорому пакеті з назвою аукціону та написом «додаткові матеріали до пропозицій для участі в аукціоні».

Суб'єкт управління організовує реєстрацію заяв про участь в аукціоні, забезпечує збереження поданих заяв та документів, а також конфіденційність відомостей щодо претендентів.

15. Критерії відбору та допуску претендентів до участі в аукціоні затверджуються суб'єктом управління, який організовує аукціон. Перелік допущених до аукціону учасників затверджується розпорядчим актом суб'єкта управління, що передається аукціонній комісії.

16. До участі в аукціоні не допускаються претенденти, які: не дотрималися строків подання заяви та пропозицій, що передбачені оголошенням про аукціон;

оформлення заяви та пропозицій здійснили з порушенням цього Порядку;

не дотрималися додаткових вимог до претендентів.

17. Суб'єкт управління протягом трьох робочих днів з дати прийняття рішення повідомляє претендента у письмовій формі про підставі його недопущення до участі в аукціоні.

18. Суб'єкт управління надає учасникам аукціону проект інвестиційного договору, техніко-економічне обґрунтування реалізації інвестиційного проекту та інші документи.

Проведення аукціону

19. Аукціон проводиться за наявності не менш як двох учасників. Якщо зареєстрований один учасник, аукціонна комісія має право визнати його переможцем аукціону за умови, що він погодився внести визначену умовами аукціону плату за набуття права на укладення інвестиційного договору, узяв зобов'язання виконати всі фіксовані умови аукціону та погодився укласти інвестиційний договір.

20. Перед початком аукціону секретар комісії реєструє його учасників згідно з переліком суб'єктів господарювання, допущених суб'єктом управління до участі в аукціоні, із зазначенням найменування такого учасника, дати і часу реєстрації, прізвища, імені та по батькові уповноваженої особи учасника і видає картку з номером учасника аукціону.

Реєстрація учасників аукціону завершується за 10 хвилин до його початку.

21. Голова комісії у присутності членів комісії та заінтересованих осіб розпечатує та оголошує пропозиції учасників аукціону в порядку послідовності їх номерів.

22. Пропозиції учасників аукціону, в яких запропонований розмір плати за набуття права на укладення інвестиційного договору нижчий, ніж визначений в оголошенні про проведення аукціону, або які не містять згоди щодо виконання фіксованих умов аукціону, до подальшого розгляду не приймаються. У протоколі напроти таких пропозицій ставиться відмітка «не виконані умови аукціону».

23. Аукціон проводиться у вигляді відкритих торгів ліцйтатором, який визначається суб'єктом управління.

24. Початком торгів вважається момент оголошення ліцйтатором пропозиції учасника щодо найбільшої плати за набуття права на укладення інвестиційного договору, яка вважається початковою ціною торгів. Якщо після триразового оголошення початкової ціни не запропонована більш висока ціна, ліцйтатор одночасно з ударом молотка оголошує про перемогу учасника аукціону, що запропонував початкову ціну.

25. У ході аукціону його учасники піднімають картку з номером учасника аукціону та оголошують свої пропозиції.

26. Збільшення ціни здійснюється учасниками аукціону згідно з кроком аукціону, який зазначається в оголошенні про його проведення. Якщо після триразового оголошення ліцйтатором останньої пропозиції щодо плати за набуття права на укладення інвестиційного договору від учасників не надійшли пропозиції щодо збільшення ціни, ліцйтатор з одночасним ударом молотка називає номер учасника аукціону, який запропонував пропозицію щодо найбільшої ціни за набуття права на укладення інвестиційного договору, та оголошує його переможцем.

27. Після закінчення торгів аукціонною комісією складається протокол аукціону, в якому зазначаються:

фіксовані умови аукціону;

відомості про учасників аукціону;

пропозиції учасників аукціону;

відомості щодо розміру плати за набуття права на укладення інвестиційного договору, запропонованого переможцем аукціону;

порядок та строк внесення переможцем аукціону плати за набуття права на укладення інвестиційного договору та реквізити відповідного рахунку;

інформація про учасників аукціону, які у разі відмови переможця аукціону від підписання протоколу та/або укладення інвестиційного договору можуть бути запрошені в порядку черговості до переговорів стосовно укладення інвестиційного договору.

Протокол аукціону підписується всіма присутніми членами комісії та затверджується у триденний строк суб'єктом управління шляхом прийняття розпорядчого акта. Копія затвердженого протоколу та розпорядчий акт видаються переможцеві аукціону.

Суб'єкт управління протягом 10 календарних днів після підписання протоколу аукціону інформує його учасників про підсумки аукціону та повертає всім учасникам, крім переможця аукціону, гарантійний внесок.

28. У разі відмови переможця аукціону від підписання протоколу та/або укладення інвестиційного договору, та/або не внесення в повному обсязі плати за набуття права на укладення інвестиційного договору в порядку та строк, що визначені в оголошенні про аукціон, суб'єкт управління має право розпочати переговори з учасниками аукціону, що визначені у протоколі як такі, що можуть бути запрошені в порядку черговості до переговорів стосовно укладення зазначеного договору. У такому разі гарантійний внесок переможцеві аукціону не повертається.

29. Аукціон вважається таким, що не відбувся, у разі відсутності учасників аукціону;

коли учасники не запропонували вищу за визначену в оголошенні про проведення аукціону плату за набуття права на укладення інвестиційного договору;

відмови переможця аукціону від підписання протоколу аукціону та/або інвестиційного договору, не досягнення згоди із запрошеними до переговорів згідно з пунктом 28 цього Порядку учасниками аукціону.

У разі визнання аукціону таким, що не відбувся, повторний аукціон проводиться відповідно до цього Порядку.

Надання згоди на укладення інвестиційного договору. Укладення договору

30. На підставі затвердженого протоколу та розпорядчого акта суб'єкта управління підприємство готує проект інвестиційного договору, який укладається з переможцем аукціону за умови перерахування таким переможцем у повному обсязі плати за набуття права на укладення інвестиційного договору в порядку та строк, що визначені в оголошенні про аукціон.

Обов'язковою умовою інвестиційного договору є положення щодо припинення в односторонньому порядку реалізації зазначеного договору в разі невиконання переможцем аукціону його умов. У такому разі плата за набуття права на укладення інвестиційного договору переможцеві аукціону не повертається.

У разі необхідності суб'єкт управління може прийняти рішення про свою участь у виконанні інвестиційного договору.

31. Проект інвестиційного договору погоджується суб'єктом управління та надсилається Фондові державного майна України, Мінфіну та Мінекономіки для погодження.

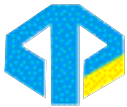
Фонд державного майна України, Мінфін та Мінекономіки протягом 30 робочих днів з дати надходження від суб'єкта управління проекту інвестиційного договору погоджують його або дають рекомендації щодо доопрацювання його умов.

32. Після отримання від Фонду державного майна України, Мінфіну та Мінекономіки погодженого проекту інвестиційного договору суб'єкт управління приймає рішення про надання згоди підприємству на укладення інвестиційного договору. Рішення приймається у формі розпорядчого акта.

Сума гарантійного внеску, внесена переможцем аукціону, зараховується в рахунок плати за набуття права на укладення інвестиційного договору.

33. Повідомлення про результати аукціону із зазначенням відомостей про організатора та переможця аукціону, розмір плати за набуття права на укладення інвестиційного договору, запропонований переможцем аукціону, публікується суб'єктом управління у місячний строк з дня укладення інвестиційного договору в засобах масової інформації, у яких публікувалося оголошення про проведення аукціону.

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ НАКАЗ

від 17 квітня 2009 р. № 576

Про затвердження Змін до Порядку визначення початкової вартості пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, що підлягають продажу на конкурсах

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 21 травня 2009 р. за № 450/16466

Відповідно до пункту 81 Методики оцінки майна, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.03 № 1891 (зі змінами), з метою приведення Порядку визначення початкової вартості пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, що підлягають продажу на конкурсах*, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 23.01.04 № 105, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 31.01.04 за № 135/8734 (зі змінами), у відповідність до пункту 81 цієї Методики НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Зміни до Порядку визначення початкової вартості пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, що підлягають продажу на конкурсах, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 23.01.04 №

105, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 31.01.04 за № 135/8734 (зі змінами), що додаються.

2. Департаменту оцінки майна та оціночної діяльності (В. Гайдук) подати цей наказ на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України відповідно до Указу Президента України від 03.10.92 № 493 «Про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади» (зі змінами).

3. Цей наказ набирає чинності через 10 днів після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на в. о. заступника Голови Фонду О. Шмуляра.

В. о. Голови Фонду Д. ПАРФЕНЕНКО

ЗАРЕЄСТРОВАНО

в Міністерстві юстиції України
21 травня 2009 р. за № 450/16466

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Фонду державного майна України
17.04.09 № 576

ЗМІНИ

до Порядку визначення початкової вартості пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, що підлягають продажу на конкурсах

1. У тексті Порядку слова «статутний фонд», «фондовіддача» у всіх відмінках та числах замінити відповідно словами «статутний капітал», «фондоємність» у відповідних відмінках та числах.

2. Абзац другий пункту 1.5 глави 1 після першого речення доповнити другим реченням такого змісту: «В окремих випадках за погодженням з Кабінетом Міністрів України дію акта оцінки пакета акцій відкритого акціонерного товариства може бути продовжено на строк, що не перевищує 18 місяців від дати його затвердження, про що зазначається у протоколі засідання Кабінету Міністрів України».

У зв'язку з цим друге речення вважати відповідно третім реченням.

3. У главі 2:

3.1. У пункті 2.2:

абзац четвертий викласти у такій редакції:

«2) довідка про вартість наявних на останню звітну дату основних засобів, які не увійшли до статутного капіталу ВАТ під час його створення у зв'язку з їх вилученням, що відображена в сумі іншого додаткового капіталу балансу ВАТ, за формою згідно з додатком 2 до цього Порядку»;

доповнити пункт після абзацу п'ятого новим абзацом такого змісту:

«4) копія ухвали відповідного господарського суду про порушення провадження у справі про банкрутство – у разі наявності».

У зв'язку з цим абзаци шостий і сьомий вважати відповідно абзацами сьомим і восьмим.

3.2. В абзацах п'ятому та сьомому пункту 2.3 цифри «3.18» замінити відповідно цифрами «3.19».

4. У главі 3:

4.1. У пункті 3.2:

абзаци другий – четвертий замінити одним новим абзацом такого змісту:

«Сума власного капіталу ВАТ зменшується на суму вартості наявних на останню звітну дату основних засобів, які не увійшли до статутного капіталу ВАТ під час його створення у зв'язку з їх вилученням, що відображена у сумі іншого додаткового капіталу відповідного балансу ВАТ».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий – десятий уважати відповідно абзацами третім – восьмим;

абзац шостий викласти в такій редакції:

« I_n – вартість наявних на останню звітну дату основних засобів, які не увійшли до статутного капіталу ВАТ під час його створення у зв'язку з їх вилученням, що відображена у сумі іншого додаткового капіталу балансу ВАТ, тис. грн.».

4.2. Пункт 3.7 доповнити після абзацу сьомого новим абзацом такого змісту:

«ризик, що враховує рівень зносу основних засобів».

У зв'язку з цим абзаци восьмий та дев'ятий уважати відповідно абзацами дев'ятим та десятим.

4.3. Пункт 3.10 доповнити після абзацу третього новим абзацом такого змісту:

«У разі наявності ухвали відповідного господарського суду про порушення провадження у справі про банкрутство отримана величина розміру премії за ризик фінансового стану збільшується у 1,5 раза».

У зв'язку з цим абзац четвертий вважати відповідно абзацом п'ятим.

4.4. Абзац другий пункту 3.11 викласти в такій редакції:

$$P_i = (OZ_3 : B) / \Phi_{\text{гал}} \quad (4).$$

4.5. Абзац перший пункту 3.12 викласти в такій редакції:

«3.12. Премія за ризик розміру ВАТ визначається залежно від величини порівняльного коефіцієнта, який розраховується шляхом віднесення вартості активів ВАТ згідно з даними балансу на останню звітну дату з урахуванням вимог пункту 3.3 (рядок 280 балансу) до середньогалузевого показника сукупної вартості активів підприємства. Зазначений середньогалузевий показник устанавлюється Фондом державного майна України за видами економічної діяльності одначасно з визначенням розміру премії за галузевий ризик».

4.6. Абзац другий пункту 3.13 викласти в такій редакції:

$$P_{\text{пр}} = C_6 \quad (6).$$

4.7. Після пункту 3.13 доповнити новим пунктом 3.14 такого змісту:

«3.14. Розрахунок премії за ризик, що враховує рівень зносу основних засобів, передбачає порівняння середньогалузевого коефіцієнта зносу основних засобів та коефіцієнта

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2004, № 4, с. 35 – 48. – Прим. ред.

знос основних засобів ВАТ, пакет акцій якого оцінюється.
 Коефіцієнт зносу основних засобів ВАТ, пакет акцій якого оцінюється, визначається на підставі завіреної копії складеного на останню звітну дату балансу (Форма № 1) відповідно до Положення про порядок здійснення аналізу фінансового стану підприємств, що підлягають приватизації, затвердженого наказом Міністерства фінансів України та Фонду державного майна України від 26.01.01 № 49/121, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 08.02.01 за № 121/5312.
 Премія за ризик, що враховує рівень зносу основних засобів, визначається згідно з додатком 7 до цього Порядку.
 У зв'язку з цим пункти 3.14 – 3.26 вважати відповідно пунктами 3.15 – 3.27.

4.8. Пункт 3.15 викласти в такій редакції:

«3.15. Величина умовно безризикової складової ставки капіталізації, розмір премії за галузевий ризик, а також величини галузевого показника фондоємності, середньогалузевого коефіцієнта зносу основних засобів та середньогалузевого показника сукупної вартості активів підприємства (за видами економічної діяльності), що переглядаються, визначаються та встановлюються наказами Фонду державного майна України відповідно до цього Порядку, застосовуються при складанні активів оцінки пакетів акцій на дату оцінки, що йде за датою видання відповідного наказу».

4.9. В абзаці першому пункту 3.19 слова та цифри («а в разі відсутності продажів за цей період, починаючи з 2000 року») виключити.

4.10. В абзаці першому пункту 3.20 слова «у рік, коли відбувся продаж» замінити словами «за період, що не перевищує року до дати проведення конкурсу».

4.11. У пунктах 3.21, 3.24, 3.26 слово та цифру «додаток 7» у всіх відмінках та числах замінити словом та цифрою «додаток 8» у відповідних відмінках та числах.

4.12. Доповнити абзац четвертий пункту 3.22 після слів «показник діяльності ВАТ» словами «, значення якого є додатним».

4.13. У пункті 3.25 слова та цифри «за п'ять попередніх років до дати оцінки (а в разі відсутності продажів за цей період – починаючи з 2000 року)» замінити словами та цифрами «за період, визначений пунктом 3.19 цього Порядку».

5. У главі 4:

5.1. Пункт 4.1 викласти в такій редакції:

«4.1. Узгодження результатів розрахунку, отриманих з використанням майнового, дохідного та порівняльного підходів, відбувається залежно від розміру пакета акцій ВАТ, що оцінюється, за схемою, наведеною в додатку 9 до цього Порядку».

5.2. Пункт 4.2 викласти в такій редакції:

«4.2. У разі неможливості застосування одного з трьох методичних підходів через відсутність необхідних вихідних даних або отримання від'ємного результату узгодження результатів розрахунку, отриманих з використанням інших двох методичних підходів, здійснюється залежно від розміру пакета акцій ВАТ, що оцінюється, за схемою, наведеною в додатку 9 до цього Порядку».

5.3. Пункт 4.4 викласти в такій редакції:

«4.4. Початкова вартість пакета акцій ВАТ, що оцінюється, дорівнює більшому значенню із двох величин: узгодженому значенню його оціночної вартості чи оціночній вартості, визначеній на підставі інформації про продаж п'яти – десятивідсоткового пакета акцій ВАТ на фондових біржах».

6. У додатку 1 до цього Порядку:

6.1. Таблицю 2.1 викласти в такій редакції:

«Таблиця 2.1. Розрахунок оціночної вартості пакета акцій ВАТ з використанням майнового підходу

Номер рядка	Показник	Одиниця виміру	Значення
1	Власний капітал ВАТ згідно з балансом станом на ____ р.	тис. грн.	
2	Сума залишкової вартості основних засобів, які не увійшли до статутного капіталу ВАТ (були вилучені у процесі визначення розміру статутного капіталу ВАТ), що відображена у складі іншого додаткового капіталу ВАТ станом на ____ р. (згідно з довідкою ВАТ)	тис. грн.	

Номер рядка	Показник	Одиниця виміру	Значення
3	Розмір пакета акцій, що оцінюється	%	
4	Коефіцієнт властивостей пакета акцій, що оцінюється (додаток 3 до Порядку)	х	
5	Оціночна вартість пакета акцій ВАТ, визначена з використанням майнового підходу (рядок 1 – рядок 2) х (рядок 3/100) х рядок 4	тис. грн.	»;

6.2. Таблицю 3.2 викласти в такій редакції:
 «Таблиця 3.2. Розрахунок ставки капіталізації

Номер рядка	Складові ставки капіталізації					Розмір премії за ризик, %
1	Умовно безризикова складова					
2	Премія за галузевий ризик (за першими двома цифрами коду КВЕД)					
3	Премія за ризик фінансового стану (залежно від величини сумарного бала)					
	Фінансовий показник	Нормативне значення	20_р.	20_р.	____20_р.	Сумарний бал (за кількістю випадків невідповідності нормативному значенню)
3.1	Коефіцієнт покриття	> 1				х
	Коефіцієнт платоспроможності (автономії)	> 0,5				
	Коефіцієнт забезпеченості власними оборотними засобами	> 0,1				
4	Премія за додатковий ризик інвестування у ВАТ					
4.1	Залишкова вартість основних засобів, тис. грн.					х
4.2	Чистий дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) у річному обчисленні, тис. грн.					х
4.3	Галузевий показник фондоємності					х
4.4	Порівняльний коефіцієнт фондоємності (P _f)					х
5	Премія за ризик розміру ВАТ(залежно від розміру порівняльного коефіцієнта)					
5.1	Сукупна балансова вартість активів ВАТ, тис. грн.					х
5.2	Середньогалузевий показник сукупної вартості активів ВАТ, тис. грн.					
5.3	Порівняльний коефіцієнт (рядок 5.1 / рядок 5.2)					
6	Премія за ризик прогнозування грошового потоку (сумарний бал рядка 6.1)					
6.1	Фінансовий результат від операційної діяльності		20_р.	20_р.	____20_р.	х
7	Премія за ризик, що враховує рівень зносу основних засобів (відповідно до пункту 3.14 Порядку)					
7.1	Знос основних засобів ВАТ (відповідно до балансу на останню звітну дату), тис. грн.					х
7.2	Первісна вартість основних засобів (відповідно до балансу на останню звітну дату), тис. грн.					
7.3	Коефіцієнт зносу основних засобів ВАТ (рядок 7.1 / рядок 7.2)					
7.4	Середньогалузевий коефіцієнт зносу основних засобів					
7.5	Порівняльний коефіцієнт (рядок 7.4 / рядок 7.3)					
8	Ставка капіталізації (C _K), % (рядок 1 + рядок 2 + рядок 3 + рядок 4 + рядок 5 + рядок 6 + рядок 7)					
9	Коефіцієнт капіталізації (K _K) (рядок 8 / 100)					»;

6.3. У таблиці 4.2 слово та цифру «додаток 7» у всіх відмінках та числах замінити словом та цифрою «додаток 8» у відповідних відмінках та числах;

6.4. Розділ 6 викласти у такій редакції:

«Розділ 6. УЗГОДЖЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ РОЗРАХУНКУ, ОТРИМАНИХ З ВИКОРИСТАННЯМ МЕТОДИЧНИХ ПІДХОДІВ

Номер рядка	Показник	Майновий підхід	Дохідний підхід	Порівняльний підхід
1	Оціночна вартість, тис. грн.			
2	Питома вага методичного підходу (додаток 9 до Порядку)			
3	Узгоджене значення оціночної вартості, тис. грн.			
4	Оціночна вартість, визначена на підставі інформації про продаж п'яти – десятивідсоткового пакета акцій БАТ на фондових біржах, тис. грн. (рядок 3 таблиці 5.5)			

Номер рядка	Показник	Майновий підхід	Дохідний підхід	Порівняльний підхід
5	Початкова вартість пакета акцій, що рекоментується для першого продажу, тис. грн.			*

7. Додатки 2, 6 до цього Порядку викласти у новій редакції, що додаються.

8. Доповнити Порядок після додатка 6 новим додатком 7, що додається.

У зв'язку з цим додатки 7, 8 вважати відповідно додатками 8, 9.

9. Додаток 9 до цього Порядку викласти у новій редакції, що додається.

Директор Департаменту оцінки майна та оціночної діяльності В. ГАЙДУК

Додаток 2 до Порядку визначення початкової вартості пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, що підлягають продажу на конкурсах

Довідка про вартість наявних на останню звітну дату основних засобів, які не увійшли до статутного капіталу відкритого акціонерного товариства у процесі його створення

(назва БАТ)		станом на (остання звітна дата)	
		Інший додатковий капітал*, тис. грн.	
Усього		у тому числі: вартість наявних на останню звітну дату основних засобів, що не увійшли до статутного капіталу БАТ під час його створення у зв'язку з їх вилученням	

* Якщо вартість наявних на останню звітну дату основних засобів, що не увійшли до статутного капіталу БАТ у процесі його створення, відображається в рядку «Додатковий вкладений капітал» балансу підприємства, показники в таблиці заповнюються із зазначеного рядка балансу.

М. П.

Керівник БАТ
Головний бухгалтер

Додаток 6 до Порядку визначення початкової вартості пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, що підлягають продажу на конкурсах

Премія за ризик розміру БАТ

Величина порівняльного коефіцієнта	Розмір премії, %	Величина порівняльного коефіцієнта	Розмір премії, %
До 1,0 включно	6,5	Від 9,0 до 12,0 включно	2
Від 1,0 до 3,0 включно	5	Від 12,0 до 15,0 включно	1
Від 3,0 до 6,0 включно	4	Понад 15,0	0
Від 6,0 до 9,0 включно	3		

Додаток 7 до Порядку визначення початкової вартості пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, що підлягають продажу на конкурсах

Премія за ризик, що враховує рівень зносу основних засобів

Порівняльний коефіцієнт (відношення середньогалузевого коефіцієнта зносу основних засобів до коефіцієнта зносу основних засобів БАТ)	Менше 0,5	Від 0,5 (включно) до 0,6	Від 0,6 (включно) до 0,7	Від 0,7 (включно) до 0,8	Від 0,8 (включно) до 0,9	Від 0,9 (включно) до 1,0	Від 1,00 (включно) і більше
		6	5	4	3	2	1
Розмір премії, %							

Додаток 9 до Порядку визначення початкової вартості пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, що підлягають продажу на конкурсах

Схема узгодження результатів оцінки

Методичні підходи, які застосовувались	До 25 відсотків від статутного капіталу включно			Від 25 відсотків до 50 відсотків від статутного капіталу включно			Від 50 відсотків до 75 відсотків від статутного капіталу			75 відсотків від статутного капіталу і більше		
	Питома вага методичного підходу			Питома вага методичного підходу			Питома вага методичного підходу			Питома вага методичного підходу		
	Майновий підхід	Дохідний підхід	Порівняльний підхід	Майновий підхід	Дохідний підхід	Порівняльний підхід	Майновий підхід	Дохідний підхід	Порівняльний підхід	Майновий підхід	Дохідний підхід	Порівняльний підхід
Майновий, дохідний та порівняльний підходи	0,3	0,3	0,4	0,4	0,3	0,3	0,5	0,3	0,2	0,6	0,3	0,1
Майновий та дохідний підходи	0,4	0,6	x	0,5	0,5	x	0,6	0,4	x	0,7	0,3	x
Дохідний та порівняльний підходи	x	0,5	0,5	x	0,6	0,4	x	0,7	0,3	x	0,8	0,2
Майновий та порівняльний підходи	0,5	x	0,5	0,6	x	0,4	0,7	x	0,3	0,8	x	0,2

Примітка. Якщо в межах методу ринкових мультиплікаторів використані результати продажів БАТ – аналогів продажу, які відбулися за рік до дати оцінки пакета акцій, що оцінюється, питома вага порівняльного підходу збільшується на 0,2 з відповідним рівновеликим зменшенням питомої ваги всіх інших методичних підходів.

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ
НАКАЗ

від 4 червня 2009 р. № 844

На виконання пунктів 3.8, 3.9, 3.12, 3.14, 3.15 Порядку визначення початкової вартості пакетів акцій відкритих акціонерних товариств, що підлягають продажу на конкурсах, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 23.01.04 № 105, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 31.01.04 за № 135/8734 (зі змінами), НАКАЗУЮ:

1. Установити розмір умовно безризикової складової ставки капіталізації, яка використовується для розрахунку ставки капіталізації, на рівні 6,5 %.

2. Затвердити розмір премії за галузевий ризик, а також величини: галузевого показника фондоємності, середньогалузевого коефіцієнта зносу основних засобів, середньогалузевого показника сукупної вартості активів підприємства (за видами економічної діяльності) (додаток).

У зв'язку з відсутністю річної статистичної інформації щодо таких основних показників підприємств України, як

залишкова вартість основних засобів (окремо) та витрати майбутніх періодів, під час визначення показника фондоємності враховувати, крім залишкової вартості основних засобів, включаючи справедливу (залишкову) вартість довгострокових біологічних активів, відкритого акціонерного товариства, пакет акцій якого оцінюється, залишкову вартість його нематеріальних активів, а також під час визначення сукупної вартості активів відкритого акціонерного товариства не враховувати показник його витрат майбутніх періодів.

3. Уважати таким, що втратив чинність, наказ Фонду державного майна України від 28 серпня 2006 року № 1307.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на в. о. заступника Голови Фонду О. Шмуляра.

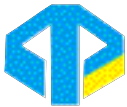
В. о. Голови Фонду Д. ПАРФЕНЕНКО

Додаток
до наказу Фонду державного майна України
від 04.06.09 № 844

Розмір премії за галузевий ризик, а також величини: галузевого показника фондоємності, середньогалузевого коефіцієнта зносу основних засобів, середньогалузевого показника сукупної вартості активів підприємства (за видами економічної діяльності)

Код КВЕД (за першими двома цифрами коду)	Вид економічної діяльності	Премія за галузевий ризик	Величина галузевого показника фондоємності	Середньогалузевий коефіцієнт зносу основних засобів	Середньогалузевий показник активів підприємства, тис. грн.
01; 02	Сільське господарство, мисливство та лісове господарство	3,3	0,81	0,39	4 380,0
05	Рибне господарство	7,2	1,13	0,54	1 983,2
10; 11; 12	Добування паливно-енергетичних корисних копалин	3,4	0,99	0,44	111 977,3
13; 14	Добування корисних копалин, крім паливно-енергетичних	3,9	0,35	0,62	19 695,8
15; 16	Виробництво харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів	3,0	0,28	0,44	13 895,4
17; 18	Текстильне виробництво; виробництво одягу, хутра та виробів з хутра	6,1	0,48	0,47	1 621,0
19	Виробництво шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів	7,0	0,24	0,40	3 591,3
20	Оброблення деревини та виробництво виробів з деревини, крім меблів	6,3	0,51	0,32	1 451,8
21; 22	Целюлозно-паперове виробництво; видавнича діяльність	5,4	0,37	0,44	2 458,7
23	Виробництво коксу, продуктів нафтопереробки	3,7	0,31	0,47	206 373,0
24	Хімічне виробництво	4,0	0,43	0,76	18 501,6
25	Виробництво гумових та пластмасових виробів	5,6	0,37	0,40	5 855,0
26	Виробництво іншої неметалевої мінеральної продукції	4,5	0,39	0,49	7 658,5
27; 28	Металургійне виробництво та виробництво готових металевих виробів	2,0	0,21	0,61	29 229,1
29; 30; 31; 32; 33; 34; 35; 36; 37	Машинобудування	2,5	0,30	0,66	10 494,8
40; 41	Виробництво та розподілення електроенергії, газу та води	2,1	0,63	0,61	58 511,8
45	Будівництво	2,9	0,21	0,36	2 973,6
50; 51; 52	Торгівля; ремонт автомобілів, побутових виробів та предметів особистого вжитку	1,0	0,05	0,26	4 718,1
55	Діяльність готелів та ресторанів	5,8	1,01	0,27	1 396,3
60; 61; 62; 63; 64	Діяльність транспорту та зв'язку	2,1	1,08	0,70	11 352,4
65; 66; 67	Фінансова діяльність	2,6	0,03	0,23	24 479,9
70; 71; 72; 73; 74	Операції з нерухомим майном, оренда, інжиніринг та надання послуг підприємцям	1,0	1,44	0,42	6 229,1
80	Освіта	7,0	0,89	0,29	750,2
85	Охорона здоров'я та надання соціальної допомоги	6,5	1,11	0,37	1 420,3
90; 91; 92; 93	Надання комунальних та індивідуальних послуг; діяльність у сфері культури та спорту	5,3	1,32	0,45	2 199,3

Директор Департаменту оціночної діяльності В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

ФОНД ДЕРЖАВНОГО МАЙНА УКРАЇНИ
НАКАЗ

від 7 травня 2009 р. № 694

Про затвердження Критеріїв ефективності управління корпоративними правами держави

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 1 червня 2009 р. за № 477/16493

Відповідно до статті 7 Закону України «Про управління об'єктами державної власності», пункту 3 Критеріїв визначення ефективності управління об'єктами державної власності*, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19.06.07 № 832 (із змінами), та з метою підвищення ефективності управління корпоративними правами держави в господарських товариствах, у статутному капіталі яких є державна частка, НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Критерії ефективності управління корпоративними правами держави, що додаються.
2. Департаменту стратегії корпоративного управління:

- 2.1. Забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

- 2.2. Після державної реєстрації цього наказу забезпечити його опублікування в «Державному інформаційному бюлетені про приватизацію», а також розміщення на офіційному веб-сайті Фонду державного майна України.

3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Голови Фонду С. Бухаленкова.

4. Цей наказ набирає чинності через 10 днів після державної реєстрації в Міністерстві юстиції України.

В.о. Голови Фонду Д. ПАРФЕНЕНКО

ЗАРЕЄСТРОВАНО

в Міністерстві юстиції України
1 червня 2009 р. за № 477/16493

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Фонду державного майна України
07.05.09 № 694**КРИТЕРІЇ****ефективності управління корпоративними правами держави**

1. Критерії ефективності управління корпоративними правами держави (далі – Критерії) розроблено відповідно до статті 7 Закону України «Про управління об'єктами державної власності», пункту 3 Критеріїв визначення ефективності управління об'єктами державної власності, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19.06.07 № 832 (зі змінами), та з метою підвищення ефективності управління корпоративними правами держави шляхом запровадження прозорої системи оцінки результатів такого управління.

2. У цьому нормативно-правовому акті терміни вживаються у такому значенні:

об'єкти державної власності, до яких застосовуються Критерії, – корпоративні права, що належать державі у статутному капіталі господарських товариств;

суб'єкти управління об'єктами державної власності – міністерства, Фонд державного майна України та інші органи виконавчої влади, які здійснюють управління об'єктами державної власності.

3. Визначенню оцінки ефективності управління об'єктами державної власності не підлягають корпоративні права, що належать державі у статутному капіталі господарських товариств, які перебувають у процесі банкрутства на стадії санації чи ліквідації.

4. Звітним періодом, за який проводиться оцінка визначення ефективності управління об'єктами державної власності, є календарний квартал, рік.

5. Інформаційною базою для визначення оцінки ефективності управління об'єктами державної власності є показники фінансових планів об'єктів державної власності, а також дані фінансової та статистичної звітності:

форма № 1, наведена у додатку до Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 2 «Баланс», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 31.03.99 № 87, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 21.06.99 за № 396/3689 (зі змінами);

форма № 2, наведена у додатку до Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 3 «Звіт про фінансові результати», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 31.03.99 № 87, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 21.06.99 за № 397/3690 (зі змінами);

форма № 1^м та форма № 2^м, наведені у додатку до Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 25 «Фінансовий звіт суб'єкта малого підприємництва», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 25.02.2000 № 39, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 15.03.2000 за № 161/4382 (зі змінами);

форма № 1^{ПВ} (термінова, місячна) «Звіт з праці», затверджена наказом Державного комітету статистики України від 17.07.07 № 223;

форма № 1^Б «Звіт про фінансові результати і дебіторську та кредиторську заборгованість», затверджена наказом Державного комітету статистики України від 04.08.08 № 264.

6. Об'єкти державної власності розподіляються на такі групи:

група 1 – частка держави, яка перевищує 50 відсотків у статутному капіталі господарських товариств (крім товариств, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, і товариств, які перебувають у процесі банкрутства);

група 2 – частка держави, яка менша або дорівнює 50 відсоткам у статутному капіталі господарських товариств (крім товариств, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, і товариств, які перебувають у процесі банкрутства);

група 3 – частка держави у статутному капіталі господарських товариств (незалежно від розміру), що створені у процесі приватизації та корпоратизації і які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, визначених відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 23.12.04 № 1734 «Про затвердження переліку підприємств, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави» (зі змінами);

* Державний інформаційний бюлетень про приватизацію, 2007, №8, с. 55 – 56. – Прим. ред.

група 4 – частка держави у статутному капіталі господарських товариств (незалежно від розміру), щодо яких було порушено справу про банкрутство та застосовано процедуру розпорядження майном.

7. Критерії поділяються на некомерційні, комерційні та ефективності прийняття управлінських рішень органами управління об'єкта державної власності (додаток 1).

Нормативні значення Критеріїв ефективності управління корпоративними правами держави наведено у додатку 2.

8. Оцінка ефективності управління об'єктами державної власності може мати такі значення:

- ефективна;
- задовільна;
- неефективна.

9. Оцінка ефективності управління об'єктом державної власності груп 1 та 3 визнається:

9.1. Ефективною, якщо господарське товариство, в якому є об'єкт державної власності, не має або скорочує обсяги простроченої заборгованості з виплати заробітної плати, простроченої кредиторської заборгованості між підприємствами та установами в межах України та з суб'єктами господарської діяльності інших країн; усі показники за комерційними критеріями перебувають у межах нормативних значень; не зменшується середньооблікова кількість штатних працівників; за підсумками року, що минув, сплачено дивіденди у розмірі, не меншому ніж визначено фінансовим планом, та спостерігається зростання вартості активів товариства.

9.2. Задовільною, якщо господарське товариство, в якому є об'єкт державної власності, не має або скорочує обсяги простроченої заборгованості з виплати заробітної плати, простроченої кредиторської заборгованості між підприємствами та установами в межах України та з суб'єктами господарської діяльності інших країн; більшість показників (п'ять і більше) за комерційними критеріями перебувають у межах нормативних значень; не зменшується середньооблікова кількість штатних працівників; за підсумками року, що минув, сплачено дивіденди у розмірі, не меншому ніж визначено фінансовим планом.

9.3. В усіх інших випадках оцінка ефективності управління об'єктом державної власності груп 1 та 3 визнається неефективною.

10. Оцінка ефективності управління об'єктом державної власності групи 2 визнається:

10.1. Ефективною, якщо господарське товариство, в якому є об'єкт державної власності, не має або скорочує обсяги простроченої заборгованості з виплати заробітної плати, простроченої кредиторської заборгованості між підприємствами та установами в межах України та з суб'єктами господарської діяльності інших країн; усі показники за комерційними критеріями перебувають у межах нормативних значень; не зменшується середньооблікова кількість штатних працівників; за підсумками року, що минув, сплачено дивіденди та спостерігається зростання вартості активів товариства.

10.2. Задовільною, якщо господарське товариство, в якому є об'єкт державної власності, не має або скорочує обсяги простроченої заборгованості з виплати заробітної плати, простроченої кредиторської заборгованості між підприємствами та установами в межах України та з суб'єктами

господарської діяльності інших країн; не зменшується середньооблікова кількість штатних працівників; більшість показників (п'ять і більше) за комерційними критеріями перебувають у межах нормативних значень.

10.3. В усіх інших випадках оцінка ефективності управління об'єктом державної власності групи 2 визнається неефективною.

11. Оцінка ефективності управління об'єктом державної власності групи 4 визнається:

11.1. Ефективною, якщо господарське товариство, в якому є об'єкт державної власності, не має або скорочує обсяги простроченої заборгованості з виплати заробітної плати, простроченої кредиторської заборгованості між підприємствами та установами в межах України та з суб'єктами господарської діяльності інших країн; не зменшується середньооблікова кількість штатних працівників; коефіцієнт рентабельності діяльності перебуває у межах нормативних значень.

11.2. Задовільною, якщо господарське товариство, в якому є об'єкт державної власності, не має або скорочує обсяги простроченої заборгованості з виплати заробітної плати, простроченої кредиторської заборгованості між підприємствами та установами в межах України та з суб'єктами господарської діяльності інших країн; не зменшується середньооблікова кількість штатних працівників; коефіцієнт рентабельності діяльності перебуває поза межами нормативних значень.

11.3. В усіх інших випадках оцінка ефективності управління об'єктом державної власності групи 4 визнається неефективною.

12. Оцінка ефективності управління корпоративними правами держави у господарському товаристві, в якому є об'єкт державної власності, що не надало фінансової та статистичної звітності суб'єкту управління відповідно до пункту 5 цих Критеріїв або протягом звітного періоду не здійснювало господарської діяльності, визнається неефективною.

13. Суб'єкти управління за результатами оцінки ефективності управління об'єктами державної власності складають таблиці за формами, наведеними у додатку 3 (для кожного об'єкта управління) та додатку 4.

Інформація за формою, наведеною у додатку 4, надсилається суб'єктами управління до Фонду державного майна України у такі терміни: до 15 травня – за I квартал, до 14 серпня – за II квартал, до 14 листопада – за III квартал, до 14 квітня – за рік.

14. У разі коли оцінку ефективності управління об'єктом державної власності визнано задовільною або неефективною, суб'єкт управління надає пропозиції щодо:

- зміни складу органів управління об'єкта державної власності чи представника держави;
- необхідності реорганізації чи реструктуризації об'єкта державної власності;
- приватизації об'єктів державної власності, перебування яких у державній власності є недоцільним;
- передання об'єкта державної власності в комунальну власність з метою зміцнення майнової бази територіальних громад.

Директор Департаменту стратегії корпоративного управління А. САЧІВКО

Додаток 1
до Критеріїв ефективності управління корпоративними правами держави

Види критеріїв ефективності управління корпоративними правами держави

№ пор.	Критерії ефективності управління корпоративними правами держави
1. Некомерційні критерії	
1.1	Середньооблікова кількість штатних працівників облікового складу
1.2	Сума простроченої заборгованості з виплати заробітної плати

Продовження додатка 1

№ пор.	Критерії ефективності управління корпоративними правами держави
1.3	Сума простроченої кредиторської заборгованості між підприємствами та установами в межах України
1.4	Сума простроченої кредиторської заборгованості з суб'єктами господарської діяльності інших країн
2. Комерційні критерії	
2.1	Обсяги чистого доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)
2.2	Обсяги чистого прибутку (збитку)
2.3	Коефіцієнт зносу основних засобів
2.4	Коефіцієнт рентабельності активів
2.5	Коефіцієнт рентабельності діяльності
2.6	Коефіцієнт абсолютної ліквідності
2.7	Коефіцієнт швидкої ліквідності
2.8	Коефіцієнт забезпеченості власними оборотними коштами
2.9	Коефіцієнт покриття
3. Критерії ефективності прийняття управлінських рішень органами управління об'єкта державної власності	
3.1	Сума сплачених дивідендів за підсумками року, що минув (враховується за підсумками II кварталу)
3.2	Вартість активів товариства

Додаток 2
до Критеріїв ефективності управління
корпоративними правами держави

**Нормативні значення Критеріїв ефективності управління
корпоративними правами держави**

№ пор.	Критерії ефективності управління корпоративними правами держави	Нормативне значення	Порядок розрахунку
1. Некомерційні критерії			
1.1	Середньооблікова кількість штатних працівників облікового складу	Тенденція до збільшення	форма № 1 ПВ «Звіт з праці» (термінова, місячна), рядок 1040, графа 2
1.2	Сума простроченої заборгованості із виплати заробітної плати	Відсутня або тенденція до зменшення	форма № 1 ПВ «Звіт з праці» (термінова, місячна), рядок 2020, графа 1
1.3	Сума простроченої кредиторської заборгованості між підприємствами та установами в межах України	Відсутня або тенденція до зменшення	форма № 1 Б (II розділ – річна, квартальна) «Звіт про фінансові результати і дебіторську та кредиторську заборгованість», рядок 020, графа 6
1.4	Сума простроченої кредиторської заборгованості з суб'єктами господарської діяльності інших країн	Відсутня або тенденція до зменшення	форма № 1 Б (II розділ – річна, квартальна) «Звіт про фінансові результати і дебіторську та кредиторську заборгованість», рядок 030, графа 6
2. Комерційні критерії			
2.1	Обсяги чистого доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	Затвержені фінансовим планом	форма № 2 «Звіт про фінансові результати», рядок 035, графа 3, форма № 2 м «Звіт про фінансові результати», рядок 030, графа 3, фінансовий план підприємства, рядок 005
2.2	Обсяги чистого прибутку (збитку)	Затвержені фінансовим планом	форма № 2 «Звіт про фінансові результати», рядок 220 (225), графа 3, форма № 2 м «Звіт про фінансові результати», рядок 190, графа 3, фінансовий план підприємства, рядок 023/1 (023/2)
2.3	Коефіцієнт зносу основних засобів	Тенденція до зменшення	форма № 1, рядок 032 / форма № 1, рядок 031 , форма № 1 м, рядок 032 / форма № 1 м, рядок 031
2.4	Коефіцієнт рентабельності активів	> 0, збільшення	форма № 2, рядок 220 (225) / форма № 1, рядок 280, графи 3 + 4) / 2 (форма № 2 м, рядок 190) / форма № 1 м, рядок 280, графи 3 + 4) / 2
2.5	Коефіцієнт рентабельності діяльності	> 0, збільшення	форма № 2, рядок 220 (225) / форма № 2, рядок 035 / форма № 2 м, рядок 190 / форма № 2 м, рядок 030
2.6	Коефіцієнт абсолютної ліквідності	> 0, збільшення	форма № 1, рядки 230 + 240 / форма № 1, рядок 620 / форма № 1 м, рядки 230 + 240 / форма № 1 м, рядок 620
2.7	Коефіцієнт швидкої ліквідності	0,6 – 0,8	форма № 1, рядки 260^100^110^120^130^140 / форма № 1, рядок 620 / форма № 1 м, рядки 260^100^130 / форма № 1 м, рядок 620
2.8	Коефіцієнт забезпеченості власними оборотними коштами	> 0,1	форма № 1, рядки 260^620 / форма № 1, рядок 260 / форма № 1 м, рядки 260^620 / форма № 1 м, рядок 260
2.9	Коефіцієнт покриття	1,0 – 2,5	форма № 1, рядок 260 / форма № 1, рядок 620 / форма № 1 м, рядок 260 / форма № 1 м, рядок 620

Продовження додатка 2

№ пор.	Критерії ефективності управління корпоративними правами держави	Нормативне значення	Порядок розрахунку
3. Критерії ефективності прийняття управлінських рішень органами управління об'єкта державної власності			
3.1	Сума сплачених дивідендів за підсумками року, що минув (враховується за підсумками II кварталу)	Затверджена фінансовим планом	Фінансовий план товариства
3.2	Вартість активів товариства	Тенденція до збільшення	форма № 1, рядок 280, графа 4, форма № 1 м, рядок 280, графа 4

Додаток 3
до Критеріїв ефективності управління корпоративними правами держави

Аналіз критеріїв ефективності управління об'єктом державної власності

(назва об'єкта державної власності, група відповідно до пункту 6 Критеріїв)

№ пор.	Параметр	У звітному періоді	У попередньому періоді	У межах нормативних значень (так/ні)
1. Некомерційні критерії				
1.1	Середньооблікова кількість штатних працівників облікового складу			
1.2	Сума простроченої заборгованості з виплати заробітної плати			
1.3	Сума простроченої кредиторської заборгованості між підприємствами та установами в межах України			
1.4	Сума простроченої кредиторської заборгованості з суб'єктами господарської діяльності інших країн			
2. Комерційні критерії				
2.1	Обсяги чистого доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)			
2.2	Обсяги чистого прибутку (збитку)			
2.3	Коефіцієнт зносу основних засобів			
2.4	Коефіцієнт рентабельності активів			
2.5	Коефіцієнт рентабельності діяльності			
2.6	Коефіцієнт абсолютної ліквідності			
2.7	Коефіцієнт швидкої ліквідності			
2.8	Коефіцієнт забезпеченості власними оборотними коштами			
2.9	Коефіцієнт покриття			
3. Критерії ефективності прийняття управлінських рішень органами управління об'єкта державної власності				
3.1	Сума сплачених дивідендів за підсумками року, що минув (враховується за підсумками II кварталу)			
3.2	Вартість активів товариства			
4. Висновки				
4.1	Оцінка			
4.2	Пропозиції			
4.3	Примітки			

Додаток 4
до Критеріїв ефективності управління корпоративними правами держави

Результати оцінки ефективності управління об'єктами державної власності

№ пор.	Група об'єктів державної власності	Оцінка					Разом
		ефективно	задовільно	неефективно			
усього	у тому числі які не надали інформації			у тому числі які не працюють			
1	Група 1						
2	Група 2						
3	Група 3						
4	Група 4						
5	Кількість господарських товариств, у яких є об'єкт державної власності і які перебувають на стадії санації чи ліквідації, всього	x	x	x	x	x	
	у тому числі які перебувають на стадії санації	x	x	x	x	x	
	у тому числі які перебувають на стадії ліквідації	x	x	x	x	x	
6	Разом						

Примітка. У таблиці зазначається лише кількість господарських товариств, у яких є об'єкт державної власності, які перебувають на стадії санації чи ліквідації (у стовпчику «Разом»). Оцінка ефективності управління такими об'єктами не здійснюється.